

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

4^ο Αντάμωμα των Απανταχού Μακρηνών - Λιβισιανών

Νέα Μάκρη 28 Αυγούστου 2022

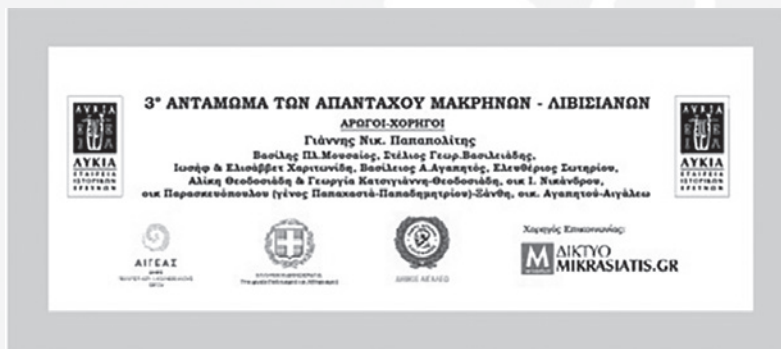
Πρακτικά

4^ο Αντάμωμα των Απανταχού Μακρηνών - Λιβισιανών

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

4^ο Αντάμωμα των Απανταχού Μακρηνών - Λιβισιανών

Νέα Μάκρη 28 Αυγούστου 2022

Οκτώβριος 2022

Έκδοση: χορηγία Στέλιου Βασιλειάδη

Επιμέλεια Κειμένων: Ζωή Ευσταθιάδου, το γένος Αγαπητού

1922-2022
ΜΑΚΡΗ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ - ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ
100
ΧΡΟΝΙΑ

Κοινοφελής
Επιχείρηση
Δήμου
Μαραθώνος
Κ.Ε.Δ.Μ.Α.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Εταιρεία Ιστορικών Ερευνών «ΛΥΚΙΑ» και η Κοινοφελής Επιχείρηση του Δήμου Μαραθώνα σας προσκαλούν στο

4ο Αντάμωμα Απανταχού Μακρηνών - Λιβισιανών

που θα πραγματοποιηθεί την **Κυριακή 28 Αυγούστου 2022**, ώρα **7:00 μ.μ.**

στο Αμφιθέατρο του Πολιτιστικού & Αθλητικού Πάρκου Νέας Μάρκρης,
(Λεωφόρος Μαραθώνος 196, Πρώην Αμερικάνικη Βάση) - (Είσοδος ελεύθερη)

Η παρουσία σας θα μας δώσει ιδιαίτερη τιμή και χαρά!

Με εκτίμηση

Η Εταιρεία Ιστορικών Ερευνών «ΛΥΚΙΑ»
Ευαγγελία Αχλάδη - Τάσος Κακλαμάνης

Ο Πρόεδρος της ΚΕΔΜΑ
Μάνος Γεωργάτος

ΑΡΩΓΟΙ-ΧΟΡΗΓΟΙ

Γιάννης Νικ. Παπαολίτης, Βασίλης Πλ. Μουσαίος, Στέλιος Γεωρ. Βασιλειάδης, Ιωσήφ & Ελισάβετ Χαριτωνίδη,
Βασίλειος Α. Αγαπητός, Ελευθέριος Σωτηρίου, Αλίκη Θεοδοσιάδη & Γεωργία Καταιγιάννη-Θεοδοσιάδη,
οικ. Ι. Νικάνδρου, Γιάννης Γιαμάνης, οικ. Παρασκευόπουλου, οικ. Αγαπητού

Βίντεο του Ανταμώματος στο youtube

Ε.Ι.Ε. ΛΥΚΙΑ - 4^ο Αντάμωμα Απανταχού Μακρηνών Λιβισιανών 28.08.2022

<https://www.youtube.com/watch?v=SKC6nt2ElzM>

<https://www.youtube.com/watch?v=i6l2UhjFgnE>

<https://www.youtube.com/watch?v=SJaXSoUI7nA>

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ «ΛΥΚΙΑ»

Η Λυκία είναι η γεωγραφική περιοχή απέναντι από τη Ρόδο, με σημαντικό και αδιάλειπτης παρουσίας πολιτισμό από την 3^η χιλιετία π.Χ. ως το 1922 και σημαντικότερες κοινότητες πριν την Έξοδο τη Μάκρη, το Λιβίσι και τα Μύρα. Το Λιβίσι, ως μια μοναδική περίπτωση Μικρασιατικού χωριού που έχει μείνει ακατοίκητο από το 1922, θεωρείται από Έλληνες και Τούρκους σύμβολο της Ελληνο - Τουρκικής φιλίας και της Ανταλλαγής Πληθυσμών καθώς και σημαντικό μνημείο Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Η *Εταιρεία Ιστορικών Ερευνών «ΛΥΚΙΑ»* είναι Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία που συστάθηκε από απογόνους Μικρασιατών από τη Μάκρη και το Λιβίσι της Μικράς Ασίας. Σκοπός της «ΛΥΚΙΑΣ» - μεταξύ άλλων - είναι η διάσωση της Μικρασιατικής Μνήμης και του Μικρασιατικού Πολιτισμού, η συλλογή, ψηφιοποίηση και μελέτη ιστορικού υλικού για τη Λυκία από αρχεία εσωτερικού, εξωτερικού και οικογενειακά αρχεία, η μετάφραση των οθωμανικών και ξένων αρχείων που αφορούν τη Μάκρη και το Λιβίσι, η προετοιμασία των πατριωτών για τη διοργάνωση ετήσιων Ανταμωμάτων των Απανταχού Μακρηνών - Λιβισιανών, η έκδοση ιστορικών βιβλίων, η δημιουργία ψηφιακού αρχείου και μουσείου, η αλληλεγγύη προς τους Μικρασιάτες πρόσφυγες και η προώθηση της Ελληνο - Τουρκικής φιλίας.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ

Για την ενημέρωση - κινητοποίηση απογόνων και τη συλλογή οικογενειακών μαρτυριών και αρχείων, η «ΛΥΚΙΑ» ξεκίνησε οδοιπορικό ανά την Ελλάδα, για να καλυφθούν όλα τα κύρια μέρη όπου εγκαταστάθηκαν οι Μακρολιβισιανοί πρόσφυγες μετά την Έξοδο του 1922:

- 30/5/17 Αθήνα - Αιγάλεω, εκδήλωση «Μάκρη και Λιβίσι - Το Χτες, Το Σήμερα, Το Αύριο» υπό την αιγίδα του Δήμου Αιγάλεω. (στην οδό Μάκρης στο Αιγάλεω έμειναν 100 οικ. Μακρολιβισιανών)
- 18/6/17 Ρόδος, εκδήλωση σε συνεργασία με τους Μικρασιάτες Ρόδου και υπό την αιγίδα των Γ.Α.Κ Δωδεκανήσου.
- 9/7/17 Ιεράπετρα Κρήτης, εκδήλωση σε συνεργασία με τον Σύλλογο Μικρασιατών Ιεράπετρας.
- 29/7/17 Κήρινθος Εύβοιας σε συνεργασία με τους εκεί Μακρολιβισιανούς.
- 10 - 11/11/17, εκδηλώσεις σε Ιτέα και Θήβα με τους εκεί Μικρασιατικούς Συλλόγους.
- 02/05/18 αντίστοιχη εκδήλωση στη Δραπετσώνα.
- 04/10/18 αντίστοιχη εκδήλωση στη Ρόδο.

Στις 15 - 17/6/17 πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στα Μικρασιατικά παράλια (Μάκρη - Λιβίσι) και συνάντηση με αρχιτέκτονες και κοινοτικούς εκπροσώπους της Μάκρης (Fethiye) με τους οποίους η ΛΥΚΙΑ διατηρεί άριστες σχέσεις και επικοινωνία.

Στις 17/12/2017 έγιναν τα εγκαίνια των γραφείων της ΛΥΚΙΑΣ στο Αιγάλεω κατόπιν ευγενικής παραχώρησης ενός ορόφου από το ιδιόκτητο κτίριο της Πανελληνίας Ένωσης Ασυριών, με την οποία πλέον συστεγαζόμαστε. Στα εγκαίνια παρέστη τουρκική αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον αντιδήμαρχο Μάκρης/Fethiye, προσκεκλημένη της ΛΥΚΙΑΣ και του Δήμου Αιγάλεω.

Στις 24/06/2018 η ΛΥΚΙΑ διοργάνωσε με τη συμμετοχή 500 πατριωτών και φίλων από την Ελλάδα και το εξωτερικό, στο Πνευματικό Κέντρο «Ελληνικό Μολύβι» του Αιγάλεω - Αθήνας, το **1^ο Αντάμωμα των απανταχού Μακρηνών - Λιβισιανών**, με ομιλίες και χαιρετισμούς από όλες τις περιοχές εγκατάστασης των Μακρηνολιβισιανών προσφύγων, εντός και εκτός Ελλάδος, παρουσιάσεις τριών νέων εκδόσεων (Αρχαία και Σύγχρονος Λυκία - Παραμύθια Μάκρης & Λιβισιού - Χρονογραφήματα Πλάτωνα Μουσαίου, εγγονού του μεγάλου Δασκάλου του Λιβισιού Μιχαήλ Μουσαίου) και αφιέρωμα στη μουσική και το χορό της περιοχής, με τη συμμετοχή του ΚΕΠΕΜ (Κέντρο Ερεύνης και Προβολής της Εθνικής Μουσικής - Αρχείο του Σίμωνα Καρά), του Λυκείου των Ελληνίδων Ραφήνας και σπουδαίων μουσικών.

Στις 5 - 8 Οκτωβρίου, η ΛΥΚΙΑ οργάνωσε μετάβαση στη Μάκρη (Fethiye) και το Λιβίσι (Kayaköy) συνοδεία του Δημάρχου και Δημοτικού συμβουλίου Δήμου Αιγάλεω (προσκεκλημένοι του Δήμου Μάκρης-Fethiye) και 100 πατριωτών. Σκοπός της επίσκεψης, το προσκύνημα στα πάτρια και η συνάντηση με Τούρκο Δήμαρχο και εκπροσώπους του τοπικού Αρχιτεκτονικού Επιμελητηρίου, για συζητήσεις σχετικά με κοινές δράσεις στον τομέα της ιστορικής έρευνας και της συντήρησης του Λιβισιανού οικισμού. Στις 07 Οκτωβρίου, σε επίσημη εκδήλωση - υποδοχή του Δήμου Μάκρης/Fethiye έγιναν ομιλίες /παρουσιάσεις της ΛΥΚΙΑΣ και Τούρκων πανεπιστημιακών καθώς και συγκινητική παρουσίαση του τοπικού Δήμου, αφιερωμένη στη φιλία των δυο λαών.

Στις 15 Ιουνίου 2019 η ΛΥΚΙΑ επισκέφθηκε τους Μακρηνούς - Λιβισιανούς στη Μασσαλία και συνδιοργάνωσε στο Port De Bouc με το Σύλλογο Φωκαέων Παλαιάς Φωκαίας «Αγία Ειρήνη» και τοπικούς συλλόγους σχετική εκδήλωση.

Στις 23 Ιουνίου 2019 η ΛΥΚΙΑ διοργάνωσε με συμμετοχή 400 πατριωτών και φίλων από την Ελλάδα και το εξωτερικό (Αυστραλία κ Αμερική), στο Πνευματικό Κέντρο «Ελληνικό Μολύβι» στο Αιγάλεω, το **2^ο Αντάμωμα των Απανταχού Μακρηνών - Λιβισιανών**, με ομιλίες - χαιρετισμούς από όλες τις περιοχές εγκατάστασης των Μακρηνολιβισιανών προσφύγων εντός και εκτός Ελλάδας, παρουσίαση του Ψηφιακού Αρχείου (www.lycia.gr) και του Αρχείου Μαρτυριών της ΛΥΚΙΑΣ, παρουσιάσεις τριών νέων εκδόσεων («Πρακτικά 1^{ου} Ανταμώματος», «Η Ιστορία μας 1848 - 1922 - Μιχάλη Δελησάββα», «Μάκρη & Λιβίσι Μικράς Ασίας, Ο Τόπος & Οι Άνθρωποι - έκδοση ΛΥΚΙΑ»), αφιέρωμα στη Λιβισιανή Αρχιτεκτονική (Κώστας Κατσιγιάννης, πρώην Γεν. Δντης Ε.Ο.Τ), στο Λιβισιανό Ιδίωμα (Ιώ Μανωλέσσου - Τμ. Ιδιωμάτων Ακαδημίας Αθηνών) και στους Μακρηνολιβισιανούς Μουσικούς (Δημήτρης Μαντζούρης - Αρχείο Σίμωνα Καρρά).

Στις 22 Ιουλίου 2019, η ΛΥΚΙΑ οργάνωσε εκδήλωση για τους Μακρηνούς - Λιβισιανούς της Σάμου, με τη συνεργασία του Συλλόγου Μικρασιατών Σάμου και με θέμα «Μάκρη κ' Λιβίσι - Το Χτες, Το Σήμερα, Το Αύριο»

Στις 30 Αυγούστου 2019 η ΛΥΚΙΑ οργάνωσε συνάντηση με τους Μακρηνούς - Λιβισιανούς της Ιεράπετρας, με τη συνεργασία του τοπικού Συλλόγου Μικρασιατών

Στις 5 - 8 Οκτώβρη 2019 η ΛΥΚΙΑ οργάνωσε για 2^η συνεχόμενη χρονιά μετάβαση στη Μάκρη (Fethiye) και το Λιβίσι (Kayaköy) συνοδεία του Δημάρχου και Δημοτικού συμβουλίου Δήμου Αιγάλεω (προσκεκλημένοι του Δήμου Μάκρης, Fethiye) και 100 πατριωτών. Σκοπός της επίσκεψης, το προσκύνημα στα πάτρια και η συνάντηση με Τούρκο Δήμαρχο και εκπροσώπους του τοπικού Αρχιτεκτονικού Επιμελητηρίου, για συζητήσεις σχετικά με κοινές δράσεις στον τομέα της ιστορικής έρευνας και της συντήρησης του Λιβισιανού οικισμού.

Στις 3 Νοέμβρη 2019 ο Σύλλογος Φίλων Βιβλίου Θήβας και η ΛΥΚΙΑ διοργάνωσαν μια συγκινητική τιμητική εκδήλωση στο Μιχάλη Δελησάββα, με συμμετοχή πολλών πατριωτών και φίλων.

Στις 2 Οκτώβρη του 2021 η ΛΥΚΙΑ διοργάνωσε στο ανοιχτό θέατρο Αιγάλεω «ΑΛΕΞΗΣ ΜΙΝΩΤΗΣ» το **3^ο Αντάμωμα των Απανταχού Μακρηνών-Λιβισιανών**, παρουσιάζοντας 6 νέες εκδόσεις και την ψηφιοποίηση των ιστορικών αρχείων της (με την ευγενή χορηγία του ΥΠ.ΠΟ.Α) σε πλήθος πατριωτών από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Στις 28 Αυγούστου του 2022 η ΛΥΚΙΑ διοργάνωσε στο ανοιχτό θέατρο Νέας Μάκρης το **4^ο Αντάμωμα των Απανταχού Μακρηνών-Λιβισιανών**, 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή παρουσιάζοντας 7 νέες εκδόσεις, με τη συγκινητική συμμετοχή 500 πατριωτών από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΨΗΦΙΑΚΟ ΑΡΧΕΙΑΚΟ ΛΥΚΙΑΣ

- **ΟΓΚΟΣ:** 25.000 ΤΕΚΜΗΡΙΑ - 250GB
- **ΕΙΔΟΣ:** ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ - ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ - ΧΑΡΤΕΣ - ΦΩΤΟ - ΗΧΗΤΙΚΑ - ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Έχουν, ήδη, ληφθεί μαρτυρίες, στοιχεία και γενεαλογικά δέντρα από 400 οικογένειες.

Έχουν, ήδη, μεταφραστεί τα περισσότερα Οθωμανικά αρχεία που αφορούν στη Μάκρη και στο Λιβίσι.

Έχουν, ήδη, συλλεχθεί και μεταφραστεί τα σημαντικότερα ιστορικά αρχεία, εντός και εκτός Ελλάδας (αρχεία ΥΠ. ΕΞ. Ελλάδας, Γαλλίας, Ιταλίας, Αγγλίας)

Για την ευρύτερη ενημέρωση όλων των ενδιαφερομένων και την άνετη πρόσβαση των μελετητών δημιουργήθηκε ο ιστότοπος **Ψηφιακό Αρχείο ΛΥΚΙΑΣ** www.lycia.gr, όπου σταδιακά θα αναρτηθεί το σύνολο του ανωτέρω αρχειακού υλικού μετά την ψηφιοποίησή του.

ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΙΕ «ΛΥΚΙΑ» ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΟΥ ΥΠ.ΠΟ.Α

Από ιδρύσεώς της, η «ΛΥΚΙΑ» στηρίζεται οικονομικά για τις δράσεις της σε λίγους φιλότιμους πατριώτες, ενώ **το 2021 για πρώτη φορά η «ΛΥΚΙΑ» επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού (ΥΠ.ΠΟ.Α)** παίρνοντας τη μεγαλύτερη επιδότηση μεταξύ των Μικρασιατικών Φορέων που υπέβαλλαν αίτηση χορηγίας για δράσεις 100 χρόνια από την Καταστροφή. Με τη βοήθεια του Υπουργείου, η ΛΥΚΙΑ μπορεί να συνεχίσει τη διάσωση της Μικρασιατικής μνήμης μέσα από νεότερες εκδόσεις και ψηφιοποίηση ιστορικού υλικού, όπως περιγράφεται παρακάτω

- ΨΗΦΙΑΚΗ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΗ ΒΑΣΗ ΜΑΚΡΗΣ-ΛΙΒΙΣΙΟΥ
- ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ
- ΨΗΦΙΑΚΟΙ ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΟΙ ΧΑΡΤΕΣ ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΜΑΚΡΗΣ-ΛΙΒΙΣΙΟΥ & ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Ανακοίνωση χορηγιών ΥΠ.ΠΟ.Α για τη Μικρασιατική Μνήμη, 100 χρόνια από το 1922 (27.07.21): <https://www.culture.gov.gr/el/Information/SitePages/view.aspx?nID=3894>

Με εκτίμηση

Τάσος Κακλαμάνης (Χημικός Μηχανικός/Ερευνητής) - Εύα Αχλάδη (Τουρκολόγος)

Εταιρεία Ιστορικών Ερευνών «ΛΥΚΙΑ»

Σαμψούντος 6, Αιγάλεω, 12242, Τηλ +30 6977 841099

Mail: kaklamanist@yahoo.gr και lyciagreece@gmail.com,

Facebook: Εταιρεία Ιστορικών Ερευνών «Λυκία» - Society of Historical Research "Lycia"

Φώτο από το 4^ο Αντάμωμα

1922-2022
ΜΑΚΡΗ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ - ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ

100
ΧΡΟΝΙΑ

Κοινοφελής
Επιχείρηση
Δήμου
Μαραθώνος
Κ.Ε.Δ.Μ.Α.

40 Αντάμωμα

Απανταχού Μακρηνών - Λιβισιανών

Κυριακή 28 Αυγούστου 2022

ώρα 7:00 μ.μ.

Αμφιθέατρο

Πολιτιστικού & Αθλητικού Πάρκου Νέας Μάκρης

(Λεωφόρος Μαραθώνος 196, Πρώην Αμερικάνικη Βάση)

Είσοδος ελεύθερη

Πρόγραμμα

Α' ΜΕΡΟΣ: «ΑΠ' ΤΗ ΜΑΚΡΗ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ ΜΑΡΑΘΩΝΑ»

- 07:00 Καλωσόρισμα
- 07:30 Προσφωνήσεις, **Μητροπολίτης Παιδίας, Δήμαρχος Μαραθώνα, Πατρώτες Εξωτερικού**
- 07:45 Απονομή Τιμητικών Διπλωμάτων στις Μακρολιβισιανές Οικογένειες της Νέας Μάκρης (ΕΙΕ ΛΥΚΙΑ)
- 08:00 Απολογισμός: Εκδόσεις και Παρουσία στον ψηφιακό κόσμο. Μελλοντικά σχέδια της ΛΥΚΙΑΣ **Τάσος Κακλαμάνης**
- 08:20 Η Νέα Μάκρη (Ομιλία) + Παρουσίαση βιβλίου «Ο π. Διονύσιος Καλαφάτης, ο Παλλύκειος Μικρασιατικός Σύλλογος "Τελμησσός" και η εγκατάσταση στη Νέα Μάκρη» **Ευαγγελία Αχλάδη**
- 08:30 Παρουσίαση βιβλίου «Γεώργιος Πολίτης, Πρώτος Δάσκαλος Νέας Μάκρης» **Χάρης Φίλιππας**
- 08:45 Αποφώνηση 1ου ΜΕΡΟΥΣ - Βραβεύσεις Νέων Επίτιμων Μελών ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ (Διάθεση Νέων Εκδόσεων - Κέρασμα)

Β' ΜΕΡΟΣ: «Ο ΜΑΚΡΗΝΟΛΙΒΙΣΙΑΝΟΣ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ»

- 09:00 Παρουσίαση Βιβλίων Μιχ. Δελησάββα «Λαογραφικά Συμπληρώματα» & «Λυκιακά» **Βασίλης Μουσαίος**
Παρουσίαση παραμυθιού για το Λιβίσι **Δήμητρα Σκίκου-Ηλιάδη**
«Το Χωριό που περιμένει» Σκίτσα: **Κωστούλα Παρασκευοπούλου**
- 09:15 Βίντεο: Τελμησσός-Αναστασιούπολη-Μάκρη **Αλέκος Κομπότης**
- 09:30 Μακρηνολιβισιανό Δρώμενο: **Μιχάλης Δελησάββας - Βέρα Τζουμελέα**
Μουσική: **Χρήστος Τσιαμούλης, Γιώργος Γενναίος**
Χορευτικό: **Επιμορφωτικός Σύλλογος Ν. Μάκρης**
Άγγελος Θεοδωρόπουλος

Συντονισμός Εκδήλωσης: Βέρα Τζουμελέα

(ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΟΣ)

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ-ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΒΕΡΑ ΤΖΟΥΜΕΛΕΑ, ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

Συμπατριώτες, συμπολίτες και επισκέπτες τούτου του τόπου,

Καλώς ήρθατε στο 4^ο Αντάμωμα των Απανταχού Μακρηνολιβισιανών. Όπως πολλοί έχετε, ήδη, διαπιστώσει από τις αναρτημένες φωτογραφίες, τούτο το ταξίδι έχει τη ρίζα του μαζί σας. Πριν από είκοσι χρόνια, τότε που όλοι μαζί σε μία άλλη επέτειο από τον ξεριζωμό των παππούδων από τις εστίες μας, μαζεύαμε μαζί με την ιστορικό μας, την Εύα την Αχλάδη, παλιές φωτογραφίες και ο Αλέκος ο Κομπότης, που είναι απελαθείς από την Κωνσταντινούπολη, βιντεοσκοπούσε τις αφηγήσεις των παππούδων μας. Τώρα που εκείνοι δεν είναι πια ανάμεσά μας, κρατάμε τις θύμησές τους αυτές ιερές καταγραφές και μόλις μπορέσουμε θα τις δούμε. Σήμερα θα δούμε μια μικρή γεύση και όποτε θέλετε μπορούμε να κάνουμε μια ευρύτερη παρουσίαση αυτών των συνεντεύξεων.

Είμαι η Βέρα Τζουμελέα, έχω την τιμή να είμαι γόνος των οικογενειών Δελησάββα και Δαμιανού και έχω επίσης τη χαρά και την τιμή να είμαι επίσης παρούσα σε αυτό το μεγάλο ταξίδι της μνήμης και της τιμής. Στην αρχή οργανωθήκαμε σαν μια ομάδα τοπικής ιστορίας Νέας Μάκρης, όταν η Εύα μας που ήταν εισηγήτρια ενός Σεμιναρίου Κέντρου Εκπαίδευσης Ενηλίκων, μας εισήγαγε στη διδασκαλία συλλογής στοιχείων τοπικής ιστορίας. Η εκπαίδευσή μας πήγε πολύ καλά και το αποτέλεσμα ήταν μια σειρά από εκθέσεις και εκδηλώσεις στον τόπο μας, αλλά και στην πατρίδα της νοσταλγίας μας, το Λιβίσι.

Το 2006, η ομάδα μας έγινε θεσμικό όργανο ιδρύοντας την Εταιρεία Ιστορικών Ερευνών ΛΥΚΙΑ. Στόχος μας τότε ήταν η συστηματική πια έρευνα τόσο της εκεί πατρίδας, της παράδοσής μας όσο και της ιστορίας των Μακρολιβισιανών σε ολόκληρη την Ελλάδα. Σε τούτη τη φάση μαζέψαμε χίλιες φωτογραφίες και περισσότερες και επίσης πάνω από εκατόν πενήντα μαρτυρίες και αφηγήσεις ζωής. Κάποια από αυτά έχουν ενταχθεί σε ντοκυμαντέρ του BBC, αλλά και σε βραβευμένες ταινίες του **Εμίρ Σελιζά!!!**, που είναι ένας Τούρκος σκηνοθέτης, από εκείνους τους Κρητικούς που ήρθαν με την αλλαγή στην Τουρκία και τότε και κείνους τους λέγανε Γκιαούρηδες όπως εμάς εδώ μας λέγανε τουρκόσπορους. Αυτοί οι καημοί παντού ήτανε ίδιοι.

Το 2017, η ΛΥΚΙΑ επανιδρύθηκε με τη συμμετοχή πατριωτών Μακρηνολιβισιανών από το Αιγάλεω και με διαχειριστές σταθερά την Εύα την Αχλάδη, Ιστορικό και τον Τάσο Κακλαμάνη, Χημικό-Μηχανικό, Ερευνητή. Επίσης, διευρύνθηκε και το αντικείμενο έρευνάς μας. Αναζητάμε πια Μακρηνολιβισιανούς πατριώτες σε ολόκληρο τον κόσμο και συγκεντρώνουμε στοιχεία από άτομα, πρεσβείες και διεθνείς φορείς. Δημιουργήθηκε, έτσι, ένα πλούσιο ψηφιακό αρχείο που χρειάζεται πια και μεταφραστικό έργο και ζητάμε εθελοντές γι' αυτό. Έχουμε τη μεγάλη χαρά και τιμή να μας καθοδηγούν παλαιοί δάσκαλοι και έχουμε επίσης την ηθική και υλική υποστήριξη μελών καθώς και μεγάλων χορηγών της ΛΥΚΙΑΣ και βέβαια πολλών χορηγών οικογένειες και παρόντες.

Πραγματοποιήθηκε έτσι ένα πλούσιο ερευνητικό και εκδοτικό έργο που γι' αυτό θα σας μιλήσει στη συνέχεια ο συνιδρυτής Τάσος Κακλαμάνης.

Φέτος στη σημαδιακή επέτειο των 100 χρόνων από τον ξεριζωμό, τώρα και πάλι οι λαοί ματώνονται, ξεριζώνονται και ψάχνουνε νέες πατρίδες για τα παιδιά τους και είμαστε εδώ για να τιμήσουμε την πορεία μας σ' αυτόν τον αγώνα.

Σήμερα λοιπόν έχουμε την τιμή να έχουμε μαζί μας, βεβαίως **το Δήμαρχο Μαραθώνα κ. Στέργιο Τσίρκα, τον Γεωργάτο Μανώλη, Πρόεδρο της ΚΕΔΜΑ, και τους Αντιδημάρχους Σωτηρίου Ευάγγελο, Κυπαρίσση Ευάγγελο, Τσακιργιάννη Βασίλη, Νικηφόρο Μπατζέ, τους Δημοτικούς Συμβούλους Παπαϊωάννη Δημήτριο και τους Τοπικούς Συμβούλους Κυριακού Γιάννη, Σωτηρίου Γιάννη, Παπαδόπουλο Γιώργο, καθώς και τους Πολιτευτές Ασπραδάκη Παντελή, Πρόεδρο και Βουλευτή και μέλος της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ, καθώς και τον Καραούλη Λάζαρο, μέλος της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ. Παρόντες επίσης είναι ο μεγάλος μας Παπαπολίτης Γιάννης, Δικηγόρος, μέγας χορηγός της ΛΥΚΙΑΣ, η Λαΐνη Γιώτα, του Συλλόγου Μικρασιατών Ιτέας, ο Αλεξάνδρου Δημήτριος του Συλλόγου Μικρασιατών Θήβας, και ο Πέτρος Κατσή, Πρόεδρος του Συλλόγου Αρκάδων Νέας Μάκρης-Ραφήνας και Μαραθώνα, ο Κοσμάς Χατόγλου της Ενώσεως Σπάρτης Πισιδίας, ο Βαρλάς Μιχάλης, Ιστορικός, ο Κυριάκος Μπατσάρας, Πρόεδρος Πανελληνίας Ένωσης Ασσυρίων, ο Δελαγραμμάτικας, Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Φίλων Μουσείου Μαραθώνα, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κώστας Κουλούκουζας και ίσως πολλοί άλλοι που δεν έχουν καταγραφεί.**

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ:

- Περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας και λιβισιανός στην καταγωγή Σπανός Θεοφάνης
- Μητροπολίτης Μύρων Χρυσόστομος Καλαϊτζής
- Δήμαρχος Αιγάλεω Γκίκας Γιάννης
- Παυλίδης Αριστοτέλης, βουλευτής και πρώην υπουργός,
- Σταύρος Ανεστίδης (Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών)
- Παντέλας Δημήτρης, Γραμματέας της ΟΠΣΕ: Ομοσπονδία Προσφ. Σωματείων Ελλάδας)
- Νίκος Ουζούνογλου, Πρόεδρος Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κων/τών)
- Αρχοντάκης Γιώργος, Πρόεδρος Ένωσης Σμυρναίων)
- Λουκάς Χριστοδούλου, Πρόεδρος ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. Νέας Ιωνίας Ένωσης Σπάρτης Μικράς Ασίας)
- Κώστας Κατσιγιάννης, πρ. Γεν. Δντής ΕΟΤ, μέλος ICOMOS
- Μάικ Τσιλιγκριάν Διευθυντής περιοδικού-αρχείου «Αρμενικά»
- Πατριώτες από Αυστραλία, Αμερική, Γαλλία και από την Ελλάδα από Κρήτη, Ρόδο και Σάμο.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ, ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

Καλησπέρα. Σας καλωσορίζω στο Αθλητικό και Πολιτιστικό Πάρκο του Δήμου Μαραθώνα.

Της περιοχής που 100 χρόνια πριν υποδέχτηκε πρόσφυγες από την Μάκρη και το Λυβίσι της Μικράς Ασίας. Πρόσφυγες που ενώθηκαν και συνεργάστηκαν με τους κατοίκους της περιοχής και διέπρεψαν στον πρωτογενή τομέα, τα γράμματα, τις επιστήμες και τις τέχνες. Με υπομονή και εργατικότητα αποξήραναν τα έλη της περιοχής, καλλιέργησαν τη γη, αγάπησαν αυτά τα χώματα που τόσο πολύ θύμιζαν την πατρίδα, ενσωματώθηκαν στην ελληνική πραγματικότητα. Με αφορμή την επέτειο των εκατό χρόνων από τον ξεριζωμό, ο Δήμος Μαραθώνα εκδίδει φωτογραφικό άλμπουμ με τους γενάρχες των πρώτων προσφυγικών οικογενειών που εγκαταστάθηκαν στην ευρύτερη περιοχή. Στον Δήμο μας επίσης λειτουργεί δραστήριος Σύλλογος Μακρινών Λυβισιανών που αναβιώνει τα έθιμα, συγκεντρώνει και τιμά τις παραδόσεις της γενέτειρας γης και λειτουργεί Μουσείο με κειμήλια από την πατρίδα. Ο Δήμος σύντομα θα παραχωρήσει στο νέο Πολιτιστικό Κέντρο, ειδικά διαμορφωμένο χώρο για την εγκατάσταση του Συλλόγου και του Μουσείου.

Με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση φιλοξενούμε σήμερα το ετήσιο Αντάμωμα Μακρινών Λυβισιανών που διοργανώνει η Εταιρία Ιστορικών Ερευνών Λυκία. Ένα αντάμωμα που καλλιεργεί και ενδυναμώνει τους δεσμούς των Μακρηνολυβισιανών που ζουν εντός και εκτός Ελλάδος. Με 15 εκδόσεις και συστηματική ιστορική έρευνα μέσα από αρχεία και προσωπικές αφηγήσεις, η Λυκία συμβάλλει καταλυτικά στη διάσωση της μικρασιατικής μνήμης. Εξάλλου, η ιστορική μνήμη είναι φάρος για το μέλλον. Η γνώση της ιστορίας δεν είναι γνωστική πολυτέλεια, είναι εργαλείο όλων για να ερμηνεύσουμε το παρόν και να αναλάβουμε τον ιστορικό μας ρόλο. Γιατί λαός χωρίς μνήμη, είναι λαός χωρίς μέλλον.

Με συγκίνηση και σεβασμό χαιρετίζω το Αντάμωμα και εύχομαι Υγεία, Ειρήνη, Ευημερία και Πρόοδο σε όλο τον κόσμο. Στους γεμάτους ένταση καιρούς που ζούμε, ας ευχηθούμε να μην ξαναζηήσει κανένας λαός ξεριζωμό και προσφυγιά. Σήμερα, η κοινότητα Μαραθώνα τιμά με λιτανεία τον προστάτη της, τον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο και θα πρέπει άμεσα να αποχωρήσω για να παραστώ στην τελετή. Με την ευχή η Νέα Μάκρη να είναι μόνιμα το σημείο της ετήσιας συνάντησης των απανταχού Μακρινών Λυβισιανών σας προσκαλώ να ανακαλύψετε τις ομορφιές, φυσικές και πολιτισμικές, αυτού του ευλογημένου τόπου Καλή συνέχεια των εργασιών σας

Και του χρόνου.

ΒΕΡΑ ΤΖΟΥΜΕΛΕΑ:

Ευχαριστούμε το Δήμαρχο για τη φιλοξενία και το ζεστό χαιρετισμό του. Τον συχαίρουμε για τις πλούσιες δράσεις με τις οποίες τιμά το επετειακό έτος Μικρασιατικής αλλά και Εθνικής Μνήμης σε συνεργασία με το Σύλλογό μας, το Σύλλογο Μακρινών Λιβισιανών. Η Μικρά Ασία αφορά σε όλους τους Έλληνες γιατί είναι αμέτρητα όσα χρωστάμε στη Μικρά Ασία. Ευχόμαστε, λοιπόν, όπως το είπε και ο Δήμαρχος να γίνει η Νέα Μάκρη και ο Μαραθώνας σημείο συνάντησης της

ΛΥΚΙΑΣ, των απανταχού Μακρηνών Λιβισιανών, αλλά και σημείο συνάντησης και αναφοράς γενικότερα του Μικρασιατικού Πολιτισμού, αλλά και του Πολιτισμού συνολικά.

Ευχαριστούμε πολύ κ. Δήμαρχε, και ένα μικρό αναμνηστικό από τη ΛΥΚΙΑ.

Κύριε Δήμαρχε, θα ήθελα εκ μέρους των Μακρηνών Λιβισιανών να σας ευχαριστήσω σαν εκπρόσωπο της Αγίας Μαρίνας ήρθαμε και σας βρήκαμε εδώ. Αυτοί οι άνθρωποι με όλη τους τη φτώχεια ήταν οι μόνοι που συμπαρασταθήκανε στους πρόσφυγες. Με αυτό που είχαν λίγο λάδι, λίγο γάλα, λίγο τυρί και μια ζεστή αγκαλιά. Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΙΣΙΔΙΑΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΚΟΣ ΙΩΒ

Φίλοι και φίλες, απόγονοι των προσφύγων από τις αλησμόνητες πατρίδες από τη Μάκρη και το Λίβισι της Μικράς Ασίας, εκλεκτά μέλη της Εταιρείας Ιστορικών Ερευνών ΛΥΚΙΑ, με τη βοήθεια των πολυμέσων, σας αποστέλλω εγκάρδιους χαιρετισμούς για τη συνάντηση που θα γίνει στην Αθήνα με αφορμή την επέτειο των 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Λυπούμαι διότι οι συσσωρευμένες υποχρεώσεις, τον καιρό αυτό, δεν μου επιτρέπουν να ευρισκομαι κοντά σας με φυσική παρουσία σε αυτή την τόσο σημαντική εκδήλωση. Όπως θα έχετε ήδη πληροφορηθεί τον παρελθόντα Ιούλιο η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με πρόταση της αυτού Παναγιότητος Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου με εξέλεξαν Μητροπολίτη Πισιδίας, με έδρα την Αττάλεια. Η Πισιδία και ο Τελμησσός δεν είναι άγνωστες μεταξύ τους, πριν από την καταστροφή του 1922 υπήρχε στην Μάκρη Τελμησσό αρχιερατικός επίτροπος της Μητροπόλεως Πισιδίας, στην οποία υπάγονταν τότε οι δύο αυτές πόλεις. Η ενθρόνισή μου θα γίνει στις 17 Σεπτεμβρίου στην Αττάλεια και θα μου δώσετε ιδιαίτερη χαρά να σας υποδεχθώ εκεί σε αυτήν και σε μία άλλη ευκαιρία. Και μία ακόμη φορά σας συγχαίρω ολόψυχα για την έκδοση πολλών βιβλίων που περιέχουν μελέτες σχετικά με τις πολιτιστικές σας καταβολές, όπως και για το ζήλο σας να διατηρείτε με διάφορες επιδόσεις την μεταξύ σας επικοινωνία. Εύχομαι η επετειακή αυτή συνάντηση να σας δώσει την ευκαιρία ώστε να ανανεώσετε τη βούλησή σας να μη λησμονείτε τις αλησμόνητες πατρίδες και από το παράδειγμα των προγόνων σας να αντλείτε δημιουργική δύναμη για τις δικές σας δυσκολίες της ζωής με οδηγό πάντοτε την Αγία μας Ορθόδοξη Πίστη.

Με την ελπίδα να συναντηθούμε στη γειτονιά της Μάκρης και του Λιβισίου, στην Πισιδία και ειδικότερα στην Αττάλεια, σας ευλογώ και σας διαβεβαιώνω για την πατρική και αδελφική μου αγάπη.

Ο Θεός με τις Πρεσβείες της Παναγίας να σας φωτίζει και να σας προστατεύει. Να είστε πάντοτε καλά.

JEAN COCONIS, ΜΑΚΡΗΝΟΣ ΑΠΟ ΜΑΣΣΑΛΙΑ-ΓΑΛΛΙΑ

Présentation enregistrée pour l'AG annuelle de LYCIA du 28/08/2022

KALIMERA, Mé léné Yanni KOKKONIS.

This is how I would have introduced myself to you without the MICRASSIATIKI KATASTROFI (Μικρασιατική Καταστροφή). My grandmother was born in LIVISSI. This year, I pursued the research of my Greek origins, on my grandfather side. This inquiry led me to EZINE, a rural town 50 km south of TCHANAKALE in ANATOLIA. Before the KATASTROFI, my grand -grand-father, Constantinou Dimitriou Hadj KOKONIS, was the mukhtar in charge of the Rum neighbourhood in EZINE. He was collecting taxes and was managing the civil status, like birth certificates, identity cards, and so on. He was also in charge of taking care of public health, primary education and security. In 1915, my grand-grand-father left EZINE for Marseille in FRANCE with his family. More than 100 years later, we are still living there, but we didn't forget our roots. During this trip, I met some very nice Turkish people who helped me to find the rum neighbourhood, they indicate me the place where the church was, and showed me the rum houses that still exist, even the old police station built in 1910.

This trip back in the past was very moving. Many thanks to Evangelia. Without her help I wouldn't have been able to carry on my inquiry and find somebody who can translate the ottoman documents I collected.

IRENE CAVOORIS, ΜΑΚΡΗΝΗ ΑΠΟ ΑΔΕΛΑΪΔΑ-ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Γεια σας, είμαι η Ειρήνη Κάβουρα και βρίσκομαι στην Αδελαΐδα της Αυστραλίας. Σας στέλνω πολλές ευχές, αγάπη και φιλιά. Έχω πολλή εκτίμηση για όλους σας και ιδιαίτερα για την Εύα και τον Τάσο και τη δουλειά που έχουνε κάνει να μαζευτούν οι πατριώτες. Με χαρά θα σας συναντήσω τον επόμενο χρόνο στο επόμενο συνέδριο, αλλά εύχομαι καλή επιτυχία στη Νέα Μάκρη και στέλνω πολλά φιλιά και αγκαλιές από μένα και από όλους τους πατριώτες που έχουν καταγωγή από Μάκρη και Λιβίσι και μένουν στην Αυστραλία.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΣΤΙΣ ΜΑΚΡΗΝΟΛΙΒΙΣΙΑΝΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

Τιμάμε τις οικογένειες της Νέας Μάκρης. Εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας σε αυτές και τους απογόνους τους. Όλοι οι απόγονοι των οικογενειών που ακούστηκαν τα ονόματα μπορείτε στο τέλος της εκδήλωσης, ή όποτε θέλετε να περάσετε και να πάρετε από τη Γραμματεία το τιμητικό δίπλωμα που έχουμε ετοιμάσει. Ευχαριστούμε πολύ.

απονέμεται

Τιμήs Ένεκεν

για τη συμβολή τους στην ίδρυση της Νέας Μάκρης
και τη διάσωση της ιστορικής κληρονομιάς
της Μάκρης & του Λιβισίου της Μικράς Ασίας

Νέα Μάκρη.....

Για την ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΛΥΚΙΑ

Τάσος Κακλμάνης

Εύα Αχλάδη

ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

1. Αλεξάνδρου Ιωάννης του Αντωνίου
2. Αλεξάνδρου Μιχαήλ του Αντωνίου
3. Αλικάρη Μαγγίνα Δέσποινα ΧΑ Αθανασίου
4. Αλιπαρμάκης Παύλος του Εμμανουήλ
5. Αράπης Παύλος του Ιωσήφ
6. Βαζάνας Ιωάννης του Νικολάου
7. Βαλάσσης χρήστος του Αντωνίου
8. Βογιατζή Χρυσάνθη ΧΑ Κανέλλου
9. Γεωργόπουλος - Γαζέττας του Αντωνίου
10. Γιαμάνη Ειρήνη ΧΑ Ιωάννου
11. Γιαμάνης Βασίλειος του Ιωάννου
12. Δαμιανός Αντώνιος του Γεωργίου
13. Δαμιανός Δαμιανού του Γεωργίου
14. Δαμιανός Κωνσταντίνος του Γεωργίου
15. Δαμιανός Μιχαήλ του Γεωργίου
16. Δαμιανού Βερούλα ΧΑ Δημοσθένους (Βέρα Τζουμελέα)
17. Δελησάββας Παναγιώτης του Μιχαήλ (Αντώνης Δελησάββας)
18. Δημητριάδη Πολυξένη του Ιωάννου
19. Εμμεής Τουραπής Κων/νος του Μιχαήλ
20. Εμμεής Χαράλαμπος του Μιχαήλ
21. Εξηντάρης Βασίλειος του Ιωάννου
22. Εξηντάρης Βασίλειος του Σταύρου
23. Ιωαννίδου Δέσποινα ΧΑ Ιωάννου
24. Κάκος Κυριάκος του Νικολάου
25. Καλαϊτζής Λουκάς του Δημητρίου
26. Καλαφάτη Μαρία του Διονυσίου
27. Καλιτζής - Πουρτούκας Βασίλειος του Μιχαήλ
28. Καραβασίλης Μιχαήλ του Βασιλείου
29. Καραβασίλης Νικόλαος του Χαραλάμπους
30. Καραγεωργίου Εμμανουήλ του Νικολάου
31. Καραγιάννης - Κρυμάνδαλης Δημήτριος του Κυριάκου
32. Καραγιάννης Ιωάννης του Κων/νου
33. Καράκουζας Μιχαήλ του Νικολάου
34. Καρατζάς Παντελής του Γεωργίου
35. Καφετζή Χατζηκανέλλου Χρυσή ΧΑ Ιωάννου
36. Καφετζής Αυγουστής του Ιωάννου
37. Κεπέσης-Νικάνδρου Κων/νος του Νικολάου
38. Κόλλιας Βασίλειος του Νικολάου
39. Κόλλιας Μιχαήλ του Λουίζου
40. Κόλλιας Μιχαήλ του Νικολάου
41. Κορωναίος Βασίλειος του Δημητρίου
42. Κουλούκουσας Κων/νος του Βασιλείου
43. Κρυμανδάλου Δέσποινα ΧΑ Νικολάου
44. Κρυμανδάλου Π. Δέσποινα
45. Κυπραίου-Παπαδοπούλου Μαρία Συζ. Πέτρου
46. Κυριακή Χρυσή ΧΑ Σωτηρίου
47. Λαγός Ιωάννης του Γεωργίου
48. Λάζαρος Μόσχος του Βασιλείου
49. Λειβαδινός-Λεπετές Αλεξ. Του Δημητρίου
50. Λοΐζος Αντώνιος του Αναστασίου

51. Λοΐζος Ιορδάνης του Αναστασίου
52. Μανάβης Βλάσης του Δημητρίου
53. Μαυρίκος Αναστάσιος του Ιωάννου
54. Μαυρίκος Εμμανουήλ του Βασιλείου
55. Μαυρίκος Μιχαήλ του Βασιλείου
56. Μαυρίκος Μιχαήλ του Ιωάννου
57. Μαυρίκος Σάββας του Βασιλείου
58. Μαυρίκος Χαρίτος του Ιωάννου
59. Μεταξωτός Ευάγγελος του Βασιλείου
60. Μόσχος Αντώνιος του Λουΐζου
61. Μόσχου Τσαμπίκα του Νικολάου
62. Μπεκιάρης Γεώργιος του Νικολάου
63. Μπεκιάρης Κωνσταντίνος του Νικολάου
64. Νικάνδρου Δέσποινα ΧΑ Νικολάου
65. Παλτήρης Βασίλειος του Παύλου
66. Παλτήρης Γεώργιος του Παύλου
67. Παλτήρης Νικόλαος του Παύλου
68. Παλτήρης Σίμος του Παύλου
69. Παναγιώτου Αγγελής του Στεφάνου
70. Παπαποστόλου Παύλου του Αποστόλου
71. Παπόγλου Ιωάννης του Κων/νου
72. Πασβάγγα Μαρία ΧΑ Σταύρου
73. Πασβάγγας Σταμάτιος του Γεωργίου
74. Πασβάγγας Σταύρος του Στράτου
75. Παυλίδης Ελευθέριος του Αντωνίου
76. Πολίτης Ιωάννης του Ηλία
77. Πουρτούκα Καλιτζή Δέσποινα ΧΑ Μιχαήλ
78. Πουρτουλού Χρυσή Χα Μιχαήλ
79. Σιτές Ανδρέας του Βασιλείου
80. Σιτές Εμμανουήλ του Βασιλείου
81. Σουλαντώνης Αντώνιος του Ιωάννου
82. Σουλαντώνης Γεώργιος του Ιωάννου
83. Σωτηρίου Μιχαήλ του Ιωάννου
84. Σωτηρίου Σωτηρίου του Ιωάννου
85. Ταχτατζής Ανδρέας του Ηλία
86. Τζιτζής Αντώνιος του Γεωργίου
87. Τρέμπελη Χρυσή ΧΑ Γεωργίου
88. Τσακουργιάννη-Ρεντούμη Δέσπ. ΧΑ Αργυρίου
89. Τσακουργιάννης Βασίλειος του Χαραλάμπους
90. Τσακουργιάννης Ιωάννης του Χαραλάμπους
91. Τσακουργιάννης Παναγιώτης του Αντωνίου
92. Τσαλίκη Αντωνία του Δημοσθένους
93. Τσιλάβη Ευαγγελία ΧΑ Βασιλείου
94. Τσιλάβη Μαρία ΧΑ Σταύρου
95. Χαρδαλούμπα Ειρήνη του Δημητρίου
96. Χατζηγαβριήλ Ευθύμιος του Νικολάου
97. Χατζηελένης Αντώνιος του Γεωργίου
98. Χατζηελένης Γεώργιος του Δημητρίου
99. Χατζηκυριακού Μαρία ΧΑ Κυριακού
100. Χρυσ αφίνης Δημήτριος του Γεωργίου
101. Ψύλλος Δημήτριος του Παναγιώτη

Χριστόφορος Βούδρης & Αλεξάνδρα Φάκα-Σιτέ διαβάζουν τα ονοματεπώνυμα

Αναμνηστική φώτο με τους απογόνους οικογενειών Νέας Μάκρης

ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΟΝΟΜΕΣ:

1. Παπαπολίτης Γιάννης, δικηγόρος, μέγας χορηγός ΛΥΚΙΑ (απονομή Τ.Κακλαμάνης)

2. Μιχάλης Δελησάββας, Ιατρός- Συγγραφέας (απονομή Βασίλης Μουσαίος)

3. Βέρα Τζουμελέα - Αλέκος Κομπότης, επίτιμοι ΛΥΚΙΑ (απονομή Βασίλης Μουσαίος)

4. Λίτσα Βασίλα, μουσικός

5. Αντώνης Ρεντούμης, μουσικός

ΝΕΑ ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ

Στέργιος Τσίρκας
Βασίλης Τζιλάβης
Ιορδάνης Λουίζος
Κώστας Παπαδόπουλος
Αντιγόνη Κοτρώζου
Χαρίλαος Φίλιππας
Nick Pappas
Κώστας Ρεντούμης
Λίτσα Βασίλα
Δήμητρα Σκίκου-Ηλιάδη
Χρήστος Τσιαμούλης
Γιώργος Γενναίος
Ηλίας Γαβριηλίδης
Χρυσούλα Σιτέ
Αλεξάνδρα Σιτέ
Χριστόφορος Βούδρης
Άγγελος Θεοδωρόπουλος
Κατερίνα Ζαφειριάδη
Αχλάδη Χρύσα

Α' ΜΕΡΟΣ

ΑΠ' ΤΗ ΜΑΚΡΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

ΤΑΣΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

(Χημικός Μηχανικός - Διαχειριστής Ε.Ι.Ε ΛΥΚΙΑ)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΛΥΚΙΑΣ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ & ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟΝ ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΟΣΜΟ

Φίλοι, Πατριώτες, Καλησπέρα σε όλους,

Θα προσπαθήσω, αν και δεν φημίζομαι για τα συνοπτικά των παρουσιάσεων, να κάνω όσο πιο δυνατόν πιο σύντομα την παρουσίαση, γιατί έχουμε κι άλλα να σας δείξουμε και να σας πούμε.

Ανταμώσαμε άλλη μια φορά για να μιλήσουμε για τις Πατρίδες των Προγόνων μας, τη Μάκρη και το Λιβίσι, δύο περιοχές με αρχαία ιστορία. Δεν θα σας κάνω ιστορική αναδρομή, σας δείχνω μόνο αυτό το σπίτι από τον κάμπο του Λιβισιού, το οποίο έχει αρχαία θεμέλια και τρεις στρώσεις σοβάδων με τον πρώτο να είναι βυζαντινή τοιχογραφία, το δεύτερο εκκλησία του 19ου αιώνα και το τρίτο να είναι τουρκικό σπίτι. Τρεις χιλιάδες χρόνων ιστορία σε ένα σπίτι.

Η ΛΥΚΙΑ επανιδρύθηκε, όπως είπε η φίλη μας η Βέρα, στο Αιγάλεω το '16-'17, στο Αιγάλεω βρέθηκαν και οι δικοί μου οι πρόγονοι, η προγιαγιά μου που είναι στη φωτογραφία, φέρνοντας μία εικόνα τυλιγμένη σε ένα υφαντό και τρεις τέσσερις λίρες κρυμμένες από τις οποίες έγιναν και οι βέρες που παντρεύτηκε και είχα την τιμή να τις παραλάβω εγώ σαν πρώτο εγγόνι. Τα γραφεία μας βρίσκονται στο Αιγάλεω και ο χώρος των γραφείων είναι μια ευγενική προσφορά της Πανελληνίας Ένωσης Ασυριών, ο Κυριάκος ο Μπατσάρας είναι εδώ, ο Πρόεδρος, φίλος και γείτονας, τον ευχαριστούμε πάντα, και τον ευγνωμονούμε.

Τι κάνει η ΛΥΚΙΑ λοιπόν; η ΛΥΚΙΑ προσπαθεί να μαζέψει όλο το ιστορικό και οικογενειακό υλικό από την Ελλάδα και το εξωτερικό για να μπορέσει αυτό το υλικό να μείνει μέσα από εκδόσεις και ψηφιακά αρχεία. Έτσι ξεκινήσαμε να ανταμώσουμε τις οικογένειες που εγκαταστάθηκαν σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας μετά την Έξοδο του 1922, με πρώτη εκδήλωση στο Αιγάλεω, ακολούθησε η Ρόδος, η Ιεράπετρα στην Κρήτη, η Εύβοια, η Ιτέα, η Θήβα, η Δραπετσώνα, ξανά στη Ρόδο πριν περάσουμε στα πάτρια. Μπορέσαμε και βγήκαμε στη Γαλλία στο Port de Bouc, όπου ανταμώσαμε τις οικογένειες των πατριωτών που έχουν μείνει ακόμη εκεί, στη Σάμο, μακάρι να καταφέρουμε να πάμε και στην Αυστραλία να κλείσουμε ένα μεγάλο κύκλο, ίσως το 2023-24.

Όλο αυτό το υλικό από τα ιστορικά αρχεία, από τις βιβλιοθήκες, από τις οικογένειες, μερικές από τις οποίες έχουν κρατήσει οικογενειακά αρχεία που έχουν μεγάλη ιστορική αξία. Προσπαθήσαμε να τα βάλουμε σε μια σειρά εκδόσεων ξεκινώντας το 2018, δεν θα αναφέρω τις εκδόσεις μία-μία. Μπορείτε να τις δείτε και όλες, εδώ δίπλα στην έκθεση που πολύ ωραία έχουν ετοιμάσει οι κοπέλες. Σήμερα το 2022 κλείνουμε συνολικά 22 εκδόσεις.

Προσπαθούμε να κρατήσουμε μια καλή επικοινωνία με τους γείτονες, με επικοινωνίες και ταξίδια, να μπορέσουμε να συντηρήσουμε ό,τι έχει μείνει από εκεί. Κάποια πράγματα έχουν

μεταφερθεί στο Μουσείο, κάποια ρημάζουν. Οι δύο μεγάλες εκκλησίες όλο συζητιέται να αναστυλωθούν και όλο μένουν στα χαρτιά. Εμείς έχουμε όλη τη διάθεση και με μια διακριτική πίεση όπου μπορούμε να βοηθήσουμε και σ' αυτό.

Ψάχνουμε τα εκκλησιαστικά κειμήλια των προγόνων που παραδόθηκαν σε κάποιες καθολικές καλόγριες πριν την Έξοδο του '22 και από τότε αγνοείται η τύχη τους στην Ιταλία.

Με τη βοήθεια του Υπουργείου Πολιτισμού μπορέσαμε, πέρα από τις εκδόσεις τις περυσινές και τις φετινές, να ολοκληρώσουμε και τα ψηφιακά μας αρχεία. Ήτανε πολύ σημαντική βοήθεια, οικονομική βοήθεια. Η ΛΥΚΙΑ πήρε τη μεγαλύτερη επιδότηση για το 2021, που πήρε μικρασιατικός φορέας για δράση σε σχέση με το 1922. Έτσι, λοιπόν, στο site μας, το οποίο έχει δημιουργηθεί με έξοδα του Βασίλη του Μουσαίου και με την τεχνική και γνωστική μεσολάβηση του Μιχάλη του Βαρλά, του ιστορικού και φίλου, φιλοξενούνται πλέον και οι ψηφιακές εφαρμογές που μας επιδότησε το Υπουργείο. Πριν σας τις δείξω και πριν πετάξουμε πάνω από το Λιβίσι σε μερικές διαφάνειες, να αναφέρω για τον Μιχάλη τον Βαρλά ότι πέρα από το site που μας έχει φτιάξει, έχει συμπεριλάβει τη Μάκρη και το Λιβίσι σε μια σειρά ντοκυμαντέρ του Cosmote TV, που θα παίζονται από τον Σεπτέμβρη και αφορούν έξη περιοχές της Μικράς Ασίας, μία από τις οποίες είναι η Μάκρη.

Τώρα οι ψηφιακές εφαρμογές, τρεις βασικές εφαρμογές: Η πρώτη από τις τρεις αποδελτιώσαμε όλο το αρχείο της ΛΥΚΙΑΣ, όπου υπάρχουν επίθετα πατριωτών, ώστε να μπαίνει καθένας στο site, να βάζει το επίθετο του προγόνου του και να του αναφέρει το site ποια αρχεία υπάρχουν στη διάθεση της ΛΥΚΙΑΣ. Εδώ για παράδειγμα πατάει κάποιος το επίθετο Βασιλειάδης και του αναφέρει ότι το επίθετο Βασιλειάδης αναφέρεται στις παλιές εφημερίδες των Μακρηνών και στα περιοδικά της Σμύρνης τέσσερις φορές, σε αρχεία συλλόγων τόσες, στο Υπουργείο Εξωτερικών 12 και συνδρομητής βιβλίου κ.λπ.

Όσοι πατριώτες έχουν επικοινωνήσει με τη ΛΥΚΙΑ και μας έχουν στείλει αντίγραφα των οικογενειακών αρχείων τους, για μας είναι μεγάλη χαρά να ψάξουμε να βρούμε τι υπάρχει στο αρχείο και να τους τα στείλουμε. Δοκιμάστε να μπείτε στην εφαρμογή. Προσπαθήστε να μας στείλετε, αν έχετε, κάποια μαρτυρία, οποιοδήποτε κειμήλιο, ένα αντίγραφο, να μπούμε και μεις στη διαδικασία να ψάξουμε και να σας στείλουμε ότι υπάρχει. Κάθε οικογένεια να κρατάει τη μνήμη της.

Η δεύτερη εφαρμογή είναι μια εφαρμογή γενεαλογίας που προσπαθούμε να μαζέψουμε πολλά γενεαλογικά δέντρα Μακρηνών Λιβισιανών και άλλο σχετικό υλικό, ώστε κάποια στιγμή να

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Εκτέλεση

Αποτελέσματα αναζήτησης

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Εμφανίσεις: 26

Πηγές:

Εφημερίδες & Περιοδικά Σμύρνης, Αθήνας και Κωνσταντινούπολης (4)

Αρχείο Συλλόγου Ανατολής, Εστία Νέας Σμύρνης, Αλληλογραφία Δημογορντίας Μάκρης και Λιβισίου (2)

Υπουργεία Εξωτερικών Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας, Ιταλίας (12)

Συνδρομητές βιβλίων από την Μάκρη και το Λιβίσι (8)

ενώσουμε αυτά τα δέντρα και να δημιουργηθεί ένα τεράστιο γενεαλογικό δέντρο της Μάκρης και του Λιβισιού. Για παράδειγμα αν μπει κάποιος και πατήσει στη δεύτερη εφαρμογή το επίθετο Μουσαίος θα βρει όλο το γενεαλογικό δέντρο της οικογένειας, φωτογραφίες, ημερομηνίες γέννησης κ.λπ.

Η τρίτη και πιο όμορφη εφαρμογή είναι οι διαδραστικοί χάρτες. Τι κάναμε. Προσπαθήσαμε να περάσουμε όλη την ιστορία μας πάνω στους δορυφορικούς χάρτες. Δηλαδή όλοι οι οικισμοί, οι δρόμοι οι πλατείες στη Μάκρη και το Λιβίσι, οι εκκλησίες, τα σχολεία και τα άλλα κοινοτικά ιδρύματα, οι αρχαιότητες, όλα τα ονόματα να μπει κάποιος και να μπορεί να πλοηγηθεί. Και αν αυτή την εφαρμογή την έχει στο κινητό του και πάει στα πάτρια, που σχεδιάζουμε ένα ταξίδι για το '23, θα σας ενημερώσουμε, μπορεί μέσα από κει να διαλέγει που θέλει να πάει και να παίρνει το GPS και να τον οδηγεί ο χάρτης.

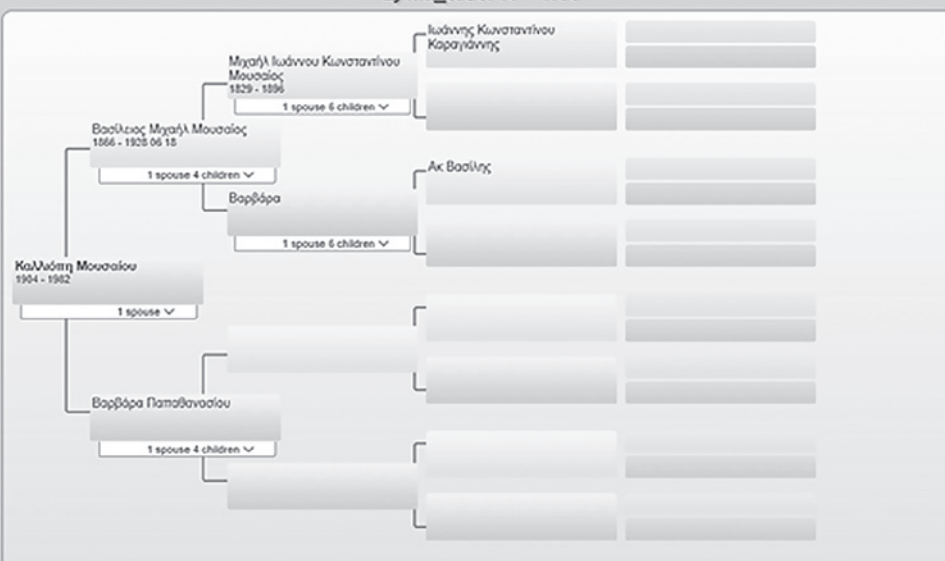
Contents Home Surnames Index Sources Search

Lykia_01.2 - Family Card

Μιχαήλ Ιωάννου Κωνσταντίνου Μουσαίος (1829 - 1896)	
Βαρβάρα	
Βασίλειος Μιχαήλ Μουσαίος -i i	Βαρβάρα Παπαθανασίου -i i
b. 1866, Λιβίσι d. 1928 06 18, Αθήνα bur. occ. Ιατρός edu. rel.	
	b. d. bur. occ. Δασκάλα edu. rel.
Children	
Πλάτων Μουσαίος (1912 02 18 - 1988 11 24)	
Βέρα Μουσαίου (1902 - 1934)	
Καλλιόπη Μουσαίου (1904 - 1982)	
Νίκος Μουσαίος (1907 - 1925)	

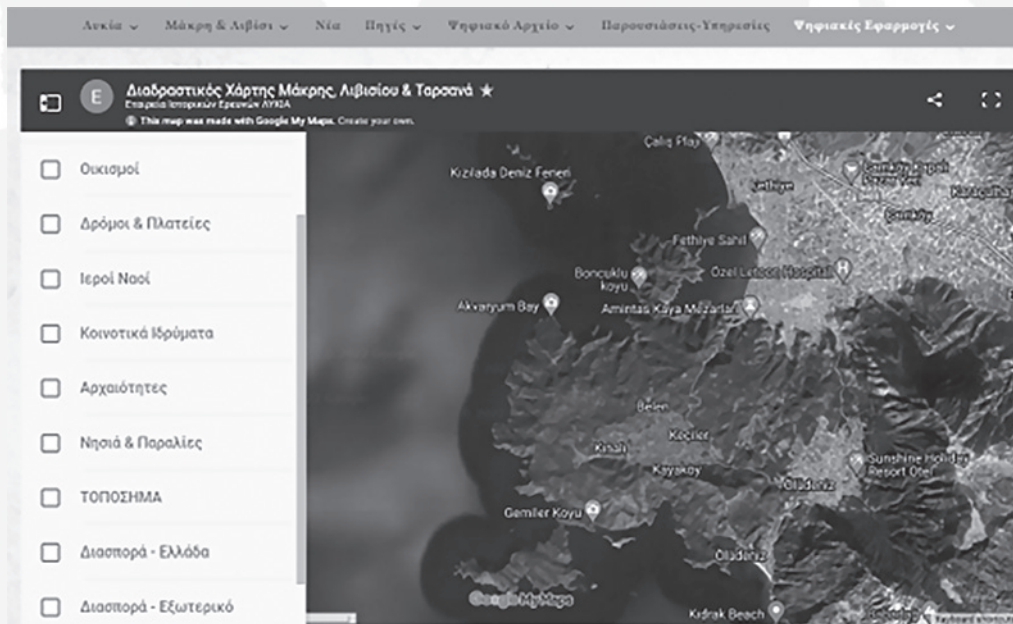
Contents Home Surnames Index Sources Search

Lykia_test01c - Tree

Ιωάννης Κωνσταντίνου Καραγιάννης
 Μιχαήλ Ιωάννου Κωνσταντίνου Μουσαίος 1829 - 1896 (1 spouse 6 children)
 Βασίλειος Μιχαήλ Μουσαίος 1866 - 1928 06 18 (1 spouse 4 children)
 Βαρβάρα (1 spouse 6 children)
 Καλλιόπη Μουσαίου 1904 - 1982 (1 spouse)
 Βαρβάρα Παπαθανασίου (1 spouse 4 children)

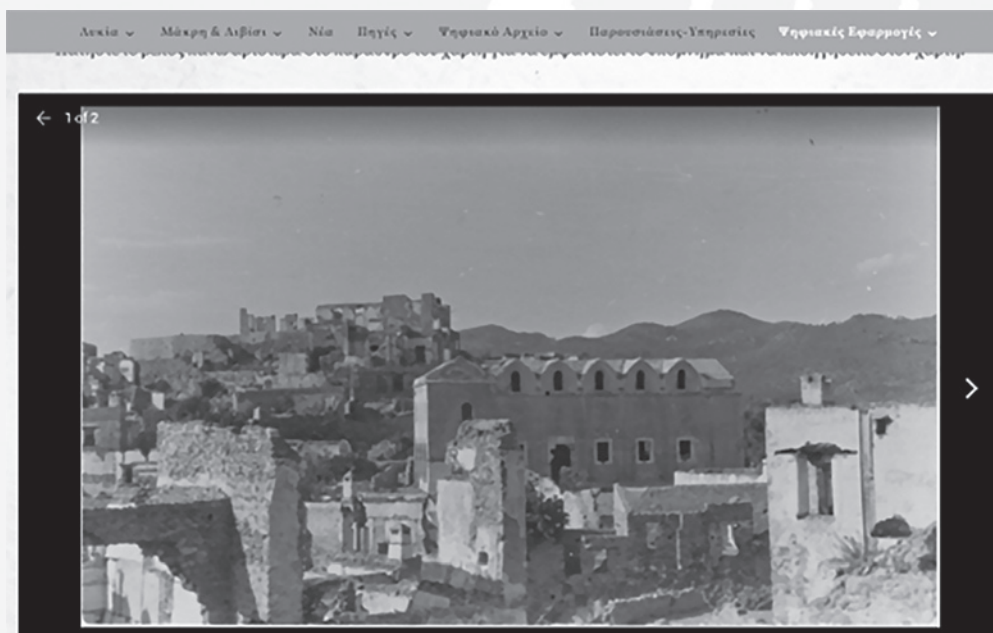
ΛΥΚΙΑ Έκδοση 1.0, Αθήνα 2021

Θα περάσω πολύ γρήγορα την εφαρμογή αυτή λέγοντας το εξής χαρακτηριστικά μπορεί να δει κάποιος από το δορυφόρο μπαίνοντας στο site μας όλα τα χωριά γύρω από το Λιβίσι, όλους τους δρόμους και τις πλατείες, και στους δρόμους που ξέρουμε ποια ήταν τα σπίτια πηγαίνοντας από τη μία μεριά του δρόμου στην άλλη, από ανατολή προς δύση ή από βορρά προς νότο, να δει και τη σειρά των σπιτιών.

Αυτό και στη Μάκρη και στο Λιβίσι. Μπορεί να δει ακριβώς τη θέση όλων των εκκλησιών με τα ονόματά τους και φωτογραφίες. Πως ήταν πριν από φωτογραφίες και πως είναι σήμερα από τα ταξίδια που έχουμε πάει.

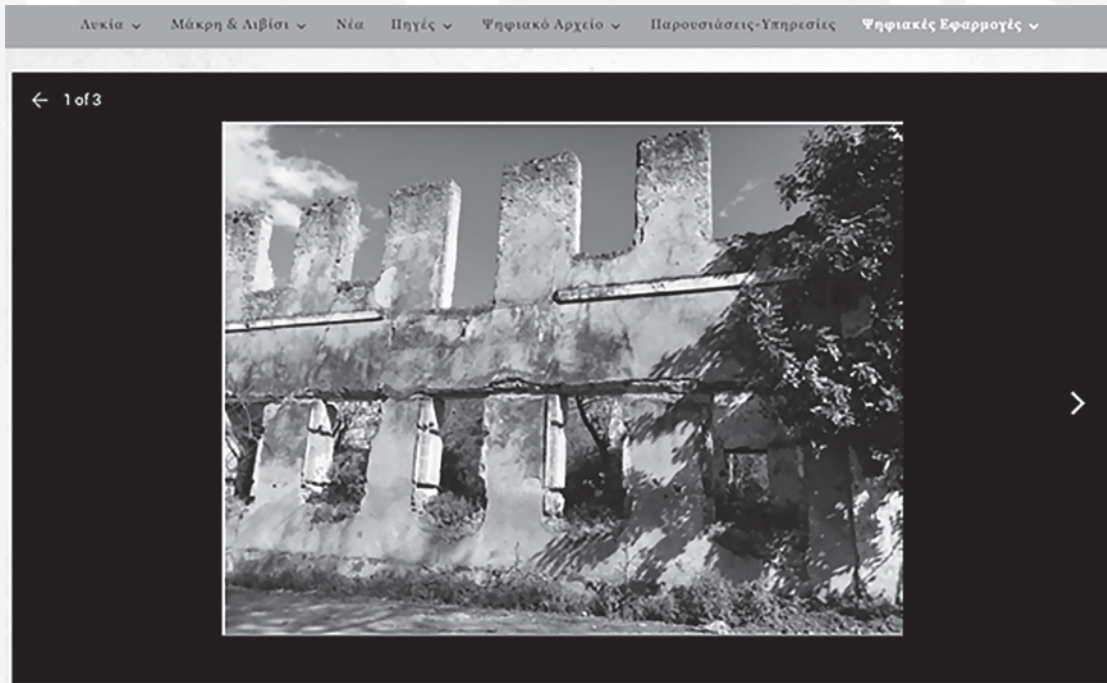

Το πάω λίγο γρήγορα να μη σας κουράσω. Εδώ είναι η εκκλησία της Κάτω Παναγιάς, το τέμπλο της. Μπορεί να δει τα κοινοτικά ιδρύματα πως ήτανε και αν υπάρχουν σήμερα. Τα σχολεία, αυτό είναι το κάτω σχολείο του Λιβισιού. Τα σχολεία της Μάκρης που δεν υπάρχουν πλέον. Να δει τη θέση από όλες τις αρχαίες σαρκοφάγους και τους Λυκιακούς λαξευτούς τάφους που υπάρχουν στη Μάκρη και το Λιβίσι. Επίσης έχουμε περάσει όλα τα νησιά στον κόλπο της Μάκρης, με τα ονόματά τους και σε κάποια και φωτογραφίες. Τις παραλίες που κάνανε μπάνιο και οι Λιβισιανοί. Ειδικά το Βάι ήταν η κύρια παραλία πίσω από το Λιβίσι. Το Olu Deniz, το σύμβολο το δικό μας, ίσως η ωραιότερη παραλία του κόσμου.

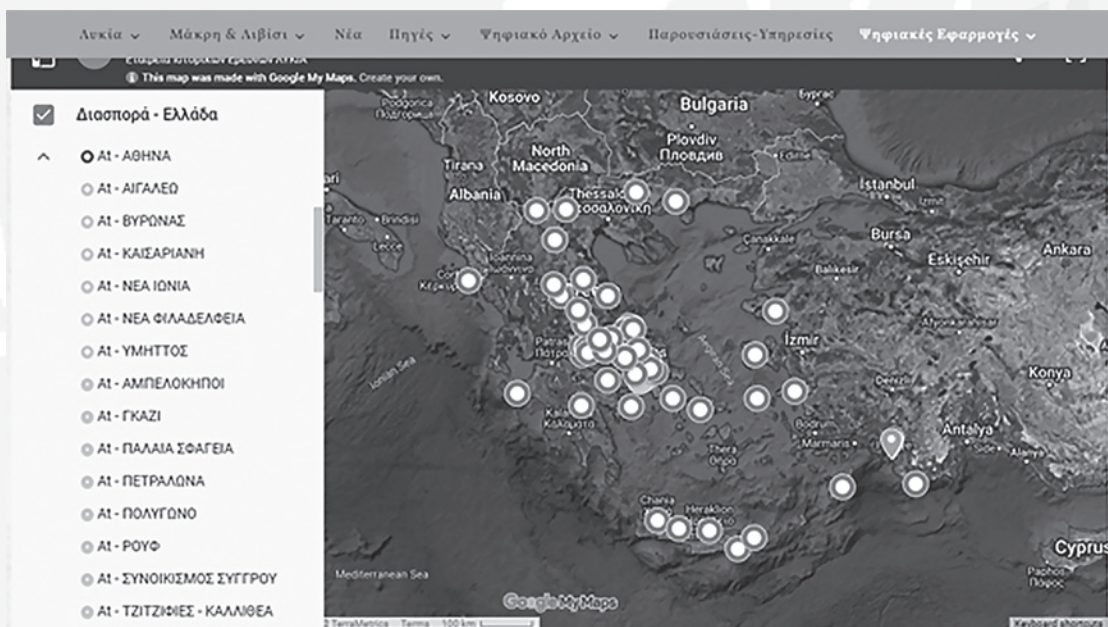
Και άλλα τοπόσημα τα περνάω πολύ γρήγορα. Αυτό είναι το σπίτι του Χατζηνικόλα Λουιζίδη, στο Λιβίσι το εξοχικό του, έτσι ήταν παλιά φαίνεται στην κάτω φωτογραφία, έτσι έχει ρημάξει σήμερα πάνω αριστερά.

Το κελάρι του Χατζηνικόλα Λουιζίδη πριν 150 χρόνια στην κάτω φωτογραφία και πως είναι σήμερα κοντά στους τάφους του Αμύντα και πάρα πολλά άλλα. Όρεξη νάχετε να μπείτε να πλοηγηθείτε.

Τελευταίο κομμάτι στους χάρτες έχουμε προσθέσει τη διασπορά των Λιβισιανών εντός και εκτός Ελλάδας. Εδώ μπορεί κάποιος να δει όλα τα σημεία στην Ελλάδα που έχουν εγκατασταθεί οι Λιβισιανοί, τουλάχιστον πάνω από 5 με 10 οικογένειες.

Και μετά στο εξωτερικό που εκείνες οι περιοχές είναι η Αυστραλία, κυρίως Αδελαΐδα, δύο χωριά έξω από τη Μασσαλία το Πορτ ντε Μπουκ και το Μαρτίκ, η Αμερική και στην Αίγυπτο που υπήρχαν οικογένειες αλλά την έχουν εγκαταλείψει εδώ και 60 χρόνια.

Θέλω να κλείσω την παρουσίαση λέγοντας ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους εσάς, αλλά κυρίως στους φιλότιμους χορηγούς που μας στηρίζουν τόσα χρόνια και να τους αναφέρω με το όνομά τους. Πρώτος και καλύτερος ο Γιάννης ο Παπαπολίτης, ο Στέλιος ο Βασιλειάδης, ο Βασίλης ο Μουσαιός, η Λίλυ η Χαριτωνίδα, η Αλίκη Θεοδοσιάδη, η Γεωργία Κατσιγιάννη - Θεοδοσιάδη, ο Βασίλης ο Αγαπητός, ο Λευτέρης ο Σωτηρίου ο Γιάννης ο Γιαμάνης, η Δέσποινα η Νικάνδρου, η οικογένεια Αγαπητού από Αιγάλεω και η οικογένεια Παρασκευοπούλου από Ξάνθη.

Και θα σας αφήσω με ένα πολύ μικρό, μία παράγραφος είναι από την κύρια ιστορική μας έκδοση που ανέλαβε η Εύα η Αχλάδη, το βιβλίο για τον Παπα Διονύσιο Καλαφάτη και τον Παλλύκιο Σύλλογο «Τελμησός», που σε αυτούς οφείλεται η επιβίωση των προσφύγων προγόνων μας όταν ήλθαν το 1922 και λέει αυτή η μαρτυρία, και σας την αναφέρω πιο πολύ για να τιμήσω το μεγάλο μας χορηγό το Γιάννη τον Παπαπολίτη για την προσφορά του και θα σας τη διαβάσω για να καταλάβετε ότι όπως περνάει το νερό από τη ρίζα και τρέφει τα κλαδιά έτσι περνάει γενιά με γενιά το φιλότιμο, οι αξίες και η μνήμη. Σας διαβάζω λοιπόν:

Οχτώ μέρες εκανάμουν απ' την πατρίδα

για να 'ρθούμεν εδώ στην Ελλάδα.

Κι ήρθεν ο συγχωρεμένος ο θείος ο παπά Διονύσης ο Καλαφατης και μας έβγαλεν εμάς. Τρία κορίτσια. Το Θεοφανιώ μας από 12 χρονών το επήραν στην εξορία. Δεν το 'χαμε μαζί μας όταν ήρθαμε εδώ και ύστερα ήρθεν το παιδάκι μας εδώ.

Εφύγαμουν και ήρθαμουν εδώ στον Πειραιά.

Έκατσεν το πλοίο δυο μέρες. Όταν ήρθαμαν εδώ,

δεν μας επερίμενεν άνθρωπος...

Είχεν έλθη ο Παπαπολίτης, με τον Τζιζή

κι έφερε ψωμί και μας μέρασεν...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΧΛΑΔΗ

(Αρχιβιβλιοθηκονόμος Σιςμανογλείου Βιβλιοθήκης Κωνσταντινούπολης - Ερευνήτρια - Διαχειρίστρια ΕΙΕ ΛΥΚΙΑ)

Η ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ (Ομιλία) & Παρουσίαση βιβλίου: «Ο π. Διονύσιος Καλαφάτης Ο Παλλύκειος Μικρασιατικός Σύλλογος ΤΕΛΜΗΣΣΟΣ Η Εγκατάσταση στη Νέα Μάκρη»

Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη Μικρασιατική καταστροφή, το σημαντικότερο γεγονός της σύγχρονης ιστορίας μας. Επέτειοι όπως η φετινή έχουν νόημα όταν αποτελούν αφορμή για καλύτερη κατανόηση των ιστορικών γεγονότων, και καλλιέργεια της ιστορικής συνείδησης στα νέα μέλη της κοινωνίας μας.

Αυτό το συναρπαστικό ταξίδι αυτογνωσίας ξεκίνησε η ομάδα της Λυκίας πριν από 20 χρόνια, με αφορμή πάλι μια επέτειο, και σήμερα με νέα μέλη και τη βοήθεια πλέον της τεχνολογίας συνεχίζει θέτοντας διαρκώς νέους στόχους, όπως μας τους παρουσίασε με τον μεταδοτικό του ενθουσιασμό ο πατριώτης Τάσος Κακλαμάνης.

Με το σημερινό μνημόσυνο τιμήσαμε τους ιδρυτές της Νέας Μάκρης, όλους τους Μακρηνούς Λιβισιανούς και όλους τους Μικρασιάτες που ενώ έφτασαν στην Ελλάδα ως “πρόσφυγες” μέσα σε λίγες δεκαετίες αναδείχθηκαν πρωταγωνιστές σε όλους τους τομείς: ενίσχυσαν την ελληνική οικονομία με νέους τομείς όπως η ταπητουργία, με τεχνογνωσία και με μια επιχειρηματική κουλτούρα. Εμπλούτισαν τον σύγχρονο πολιτισμό της χώρας τόσο με τη λαϊκή όσο και με την αστική τους κουλτούρα. Είναι πράγματι **αμέτρητα** όσα χρωστάμε στον Μικρασιατικό Ελληνισμό, και στην μητρόπολη αυτού του κόσμου, την Κων/πολη.

Η έκδοση της αυτοβιογραφίας του μακαριστού πατρός Διονυσίου Καλαφάτη, του θρυλικού παπά Διονύση και του αρχείου του Παλλύκειου Μικρασιατικού Συλλόγου «Τελμησσός» είναι μια ακόμα μαρτυρία της σπουδαίας ιστορίας των μικρασιατικών μας πατρίδων, Μάκρη και Λιβισίου αλλά και του έπους της αποκατάστασης των προσφύγων στην Ελλάδα.

Η Μάκρη και το Λιβίσι Λυκίας, της Μητροπόλεως Πισιδίας είναι δυο κοινότητες γνώρισαν αξιοσημείωτη οικονομική ανάπτυξη το δεύτερο μισό του 19^{ου} αι. Η Μάκρη αναπτύχθηκε με το εμπόριο χάρη στο λιμάνι της, από όπου διακινούνταν γεωργικά προϊόντα αλλά και ξυλεία, ενώ η ανακάλυψη χρωμίου στην περιοχή έδωσε νέα ώθηση στην οικονομική της ανάπτυξη.

Με την ανάπτυξη του λιμανιού της, πολλοί Λιβισιανοί μετοίκησαν στη Μάκρη, ενώ και στους δυο οικισμούς εγκαταστάθηκε νέος πληθυσμός από τα Δωδεκάνησα και την Κύπρο.

Η ιστορία των δυο κοινοτήτων είναι κοινή. Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία που συγκέντρωσε το ελληνικό κράτος, το 1910 το Λιβίσι έχει 4.450 κατοίκους και η Μάκρη 4.785 κατοίκους, από τους οποίους 2.000 Έλληνες, 1.500 Οθωμανοί και 1.285 Εβραίοι.

Οι Μακρηνολιβισιανοί, όπως και όλοι οι Μικρασιάτες στην Οθωμανική Αυτοκρατορία ανέπτυξαν μια αυτόνομη κοινοτική ζωή. Τόσο οι οικονομικές τους δραστηριότητες όσο και σπουδές τους τους φέρνουν στη Σμύρνη, την Κωνσταντινούπολη, την Αθήνα. Σπουδάζουν και εκμεταλλεύονται τις νέες οικονομικές ευκαιρίες της εποχής.

Είναι πολλά τα παραδείγματα αυτής της κινητικότητας και ακμής του μικρασιατικού κόσμου, στην οποία μετέχουν και οι δικές μας πατρίδες.

Όλη αυτή η κινητικότητα μαρτυρά την οικονομική και πνευματική ακμή της Μάκρης και του Λιβισιού αλλά και συνολικότερα του μικρασιατικού κόσμου.

Ο επιχειρηματίας Βασ. Βασιλειάδης εγκαθίσταται στη Σμύρνη και αναδεικνύεται μέγας ευεργέτης της κοινότητας της Μάκρης αλλά και της Σμύρνης. Ο γιατρός Βασίλης Μουσαίος ανοίγει κλινική στη Σμύρνη και γίνεται γνωστός τα χρόνια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου για τον αγώνα του κατά του εξανθηματικού τύφου και τις μελέτες του για την ελονοσία. Εγκαθίσταται πριν την Καταστροφή στην Αθήνα, όπου συνεχίζει τον ανθελονησιακό αγώνα. Ο Ανδρέας Σταματιάδης εκδίδει στη Σμύρνη τις εφημερίδες Εστία και Πατρίς. Οι Μιχαήλ Ηλιού και Κώνστας Κωνσταντίνου διδάσκουν στην Κωνσταντινούπολη, στην περίφημη Ροβέρτειο Σχολή. Ο Χαρίτων Χαριτωνίδης υπηρετεί στο Φροντιστήριο Τραπεζούντας.

Οι Μακρηνολιβισιανοί, όπως όλοι οι Μικρασιάτες, οραματίζονται οικονομική ευμάρεια και πνευματική πρόοδο. Οι έκτακτες συνθήκες του ΠΠΠ ανατρέπουν άρδην τους όρους ζωής των ελληνορθόδοξων ενώ οι νεοτουρκικές κυβερνήσεις στρέφονται κατά των ίδιων των υπηκόων τους. Μετά το τέλος του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, με την Οθωμανική Αυτοκρατορία στο στρατόπεδο των ηττημένων, οι διωγμοί καταγγέλλονται και ο μικρασιατικός κόσμος προσδοκά μια νέα εποχή. Οι Μακρηνολιβισιανοί με εκκλήσεις τους στις νικήτριες Μεγάλες Δυνάμεις και την Ελληνική Κυβέρνηση ζητούν προστασία από τα συνεχιζόμενα διωκτικά μέτρα της οθωμανικής κυβέρνησης όσο και από τις προπαγανδιστικές ενέργειες των Ιταλών.

Ο παπά Διονύσιος Καλαφάτης υπηρέτησε 11 χρόνια ως ιεροδιδάσκαλος στη Μάκρη και το Λιβίσι. Οι καινοτομίες που εισήγαγε στα σχολεία και η συνολική δράση του προκάλεσαν την αντίδραση των οθωμανικών αρχών στην Αθήνα κι εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα πολύ πριν την Καταστροφή αναζητώντας ένα περιβάλλον ασφαλές και φιλελεύθερο.

Στην Αθήνα νυμφεύθηκε την Ευανθία Σεργάκη, κόρη Κρήτα οπλαρχηγού και γνωρίστηκε με σημαντικούς εκπροσώπους του πολιτικού κόσμου.

ΠΑΛΛΥΚΙΟΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΕΛΜΗΣΣΟΣ
ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ

Και στην Αθήνα συνέχισε να εργάζεται συστηματικά για τη Μάκρη και το Λιβίσι. Το 1919 ίδρυσε στην Αθήνα τον Παλλύκιο Μικρασιατικό Σύλλογο «Τελμησσός». Ο «Τελμησσός» συνδράμει τους πατριώτες που καταφεύγουν στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό για να αποφύγουν τη στράτευση και τις διώξεις,

Ο Σύλλογος καταγγέλλει τις τουρκικές διώξεις και προσπαθεί να επηρεάσει τις πολιτικές εξελίξεις με αιτήματα ένωσης με την Ελλάδα.

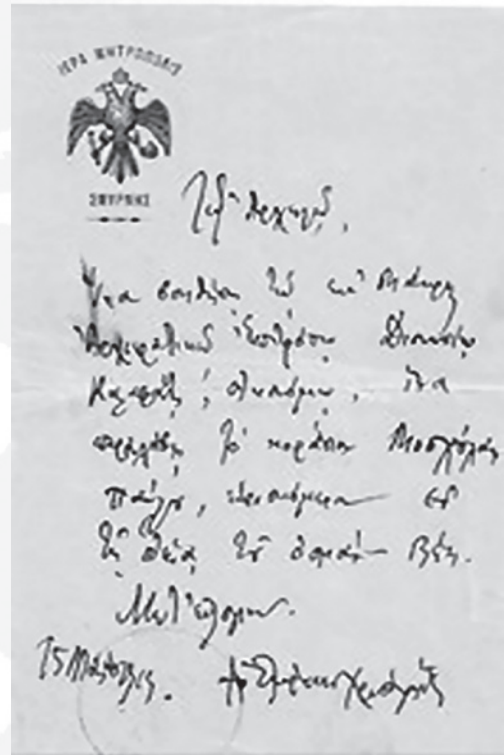
Ο π. Διονύσης παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στην Αποστολή Ερυθρού Σταυρού στη Μάκρη μετά το τέλος του ΑΠΠ όταν οι πατριώτες Μακρηνοί και Λιβισιανοί συνεχίζουν να διώκονται αυτή τη φορά όχι μόνο από τους Τούρκους αλλά και από την ιταλική διοίκηση που έχει καταλάβει όλη την περιοχή από τη Μάκρη ως την Αττάλεια.

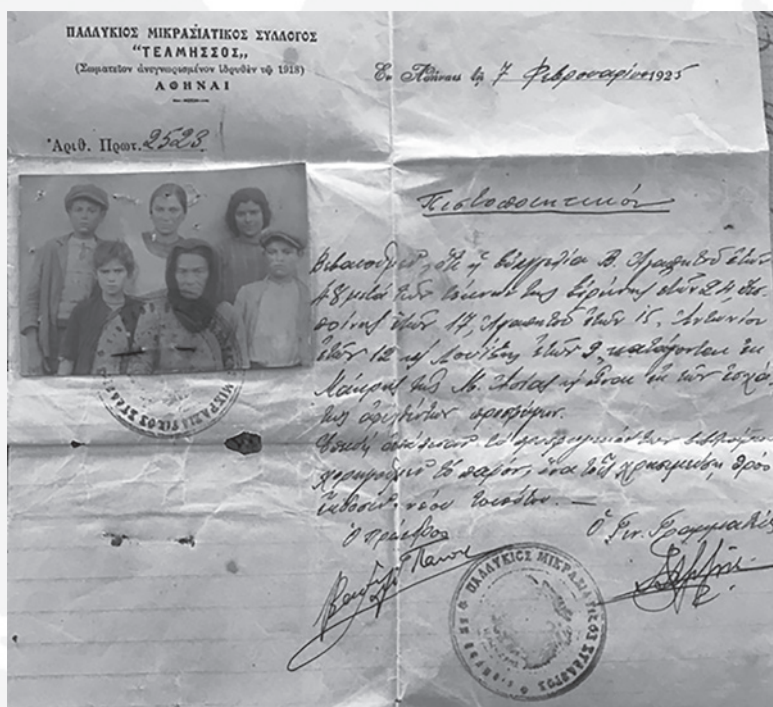
Στην εικόνα αυτή 115 βλέπουμε προσωπικό σημείωμα του μητροπολίτη Χρυσόστομου που ζητάει να στηρίξουν τον παπά Διονύση να απελευθερώσει κοπέλες που είχαν απαγάγει Τούρκοι.

Μετά την καταστροφή, τον Σεπτέμβριο του 1922 έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην αποστολή πλοίων για τη διάσωση των πατριωτών και διορίστηκε αντιπρόεδρος της **Επιτροπής των Αλυτρώτων Ελλήνων** και Αρχιερατικός Τοποτηρητής Πισιδίας.

Ο Παλλύκιος, όπως όλα τα μικρασιατικά σωματεία, εκπροσωπεί τον στερημένο πολιτικής εκπροσώπησης μικρασιατικό κόσμο. Εκδίδει πιστοποιητικά-ταυτότητες για τους Μακρηνολιβισιανούς πρόσφυγες.

Ο ρόλος του παπά Διονύση και του Τελμησσού είναι πρωταγωνιστικός στην αποκατάσταση των πατριωτών σε όλη την Ελλάδα και ιδιαιτέρως στη Νέα Μάκρη. Το όραμά του είναι να συγκεντρώσει όλους τους πατριώτες του σε ένα οικισμό πρότυπο ώστε να γίνει ανασύσταση της κοινότητας.

Το αρχείο του Τελμησσού περιέχει

--όλα τα **υπομνήματα** του ακάματου παπά Διονύση προς το ελληνικό κράτος, για τη συγκέντρωση όλων των Μακρηνών Λιβισιανών στη Νέα Μάκρη,

Η σύμπληξης της Κοινότητας Μάκρης θέλει αποβή λίαν λυσιτελής. Διότι θέλει καταστεί **ο Πνεύμων και η τροφός των Αθηνών, διότι καθ' όλον το έτος τα προϊόντα αυτής θα διοχετεύονται εις αυτήν, κατά δε το θέρος θα χρησιμεύση ως θερινή ευάρεστος και λίαν υγιεινή διαμονή πολλών Αθηναίων.**

Το Αρχείο περιέχει πολλά ψηφίσματα και αιτήματα της προσφυγικής ομάδας Ξυλοκέρizas, Νέα Μάκρης που αποκαλύπτουν τις περιπέτειες της απαλλοτρίωσης και συνολικότερα τις δυσκολίες των πρώτων χρόνων.

--Συγκινητικό το έγγραφο του 1926 που ζητά σταυρό και επιτάφιο για την εκκλησία για να γιορτάσουν το Πάσχα μας θυμίζει πόσα πράγματα δεν ήταν δεδομένα.

--Όπως και το έγγραφο του 1928 με αίτημα για συγκοινωνία.

Οι Μακρηνολιβισιανοί πατριώτες μας σκόρπισαν σε όλη την Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό αλλά ο οικισμός της Νέας Μάκρης είχε πάντα μια ιδιαίτερη θέση στην καρδιά όλων των Μακρηνών Λιβισιανών λόγω της εγγύτητας στην Αθήνα και επειδή διέσωσε την ονομασία της πατρίδας.

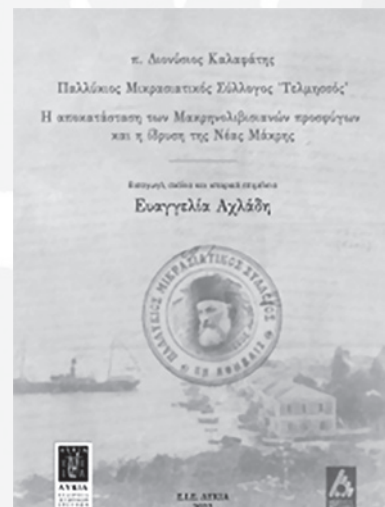
Στη Μάκρη εγκαταστάθηκε και η κόρη του Μαρία.

Η πνευματική ελίτ της παλαιάς Μάκρης που είναι εγκατεστημένη ως επί το πλείστον στην Αθήνα, όχι μόνο παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στην ίδρυση της **Νέας Μάκρης αλλά και παρακολουθεί από κοντά την εξέλιξή της. Οι μαρτυρίες είναι πολλές.** Και οι πατριώτες της Νέας Μάκρης εκφράζουν τυφλή εμπιστοσύνη στους «σπουδαγμένους» πατριώτες Μακρηνούς Λιβισιανούς, πολλές φορές και εις βάρος τους και παρά τις διαφωνίες και την κάποτε κακή διαχείριση.

Το έπος της εγκατάστασης και αναδημιουργίας της Νέας Μάκρης είναι πολύ μεγάλο και παρότι γνωστό από την πολύτιμη μαρτυρία του Καραγεωργίου και τις μεταγενέστερες μελέτες παραμένει να γραφτεί. Ας δούμε μόνο επιγραμματικά κάποια από τα μεγάλα κεφάλαια της αποκατάστασης και της αναδημιουργίας όπου εργάστηκαν ενωμένοι σαν μια γροθιά: Καμίνια - αμμοληψία - οικοτεχνία.

Κλείνω με κάποιες φωτογραφίες από πρόσωπα που με τις μαρτυρίες τους και με το έργο τους μας συνδέουν με το παρελθόν μας.

Αλεξάνδρου - Μεταξωτός

Μακρηνή Σούστα

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ: ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ, 1^{ΟΣ} ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ, ΕΓΓΟΝΟΣ Γ. ΠΟΛΙΤΗ, MSC

Καλησπέρα σας,

Κί' όμως μέσα σε όλες αυτές, τις χαμένες μέσα στη λήθη του χρόνου εικόνες του μυαλού, παραμένει ολοζώντανη αυτή του Γεωργίου Πολίτη να μου αφηγείται με στεντόρεια φωνή και άκρως θεατρική παρουσία, τους άθλους του Ηρακλή σε μία γλώσσα που δυσκολευόμουν τότε να καταλάβω, και που ασυνείδητα λέξεις και σύνταξη αυτής χρησιμοποιούσα μετέπειτα στο λόγο μου. Χρόνια αργότερα, στην πρώτη γυμνασίου, θα μάθαινα ότι αυτή η γλώσσα ήταν τα Αρχαία Ελληνικά.

Αφού τελείωνε την εκάστοτε διήγηση ο παππούς, μου έκανε ερωτήσεις για να δει αν είχα καταλάβει αυτά που μου διηγούνταν. Το μόνο σίγουρο ήταν, ότι στα έξι μου χρόνια το ενδιαφέρον για τους κόμπρους του Αυγεία δεν διαρκούσε για πολύ! Δεν έβλεπα την ώρα που θα έβγαινα στο μικρό στενάκι της Κυζίκου να παίξω μπάλα με τους λοιπούς «αλητάμπουρες» της γειτονιάς (ναι τότε μας άφηναν να παίζουμε έξω σε αυτή την ηλικία). Ως αποτέλεσμα του «ενδιαφέροντος» μου για τους άθλους του Ηρακλή η μητέρα μου εισέπραττε από τον πατέρα της «κολακευτικά» σχόλια για μένα «Μαριάν παιδί μου, ο Υιός σου είναι ανεπίδεκτος μαθήσεως!»

Για τον Γεώργιο Πολίτη η μάθηση και η μεταλαμπάδευση της γνώσης στους νέους αποτελούσε έργο και στόχο ζωής. Θεωρούσε τη μάθηση σημαντικό παράγοντα για την επιβίωση, την εξέλιξη και την ευημερία καθώς αυτή, όπως έλεγε με το δικό του μοναδικό τρόπο, προάγει την δημοκρατική ευαισθητοποίηση και παιδεύει αυτόνομους, ενεργούς και ελεύθερους πολίτες. Έχοντας ζήσει σε χρόνια που τα πάντα είχαν χαθεί από τη μία στιγμή στην άλλη είχε ως αρχή του ότι το μόνο που έχει αξία και δεν μπορεί να στο αφαιρέσει κανείς είναι ότι κουβαλάς μέσα στο μυαλό και την ψυχή σου. Η απόκτηση της γνώσης για το Γ. Πολίτη είναι πολύτιμο δικαίωμα του κάθε ανθρώπου το οποίο και καθορίζει σε υπέρτατο βαθμό τη ζωή του. Διαμορφώνει το χαρακτήρα του την προσωπικότητα του τη συμμετοχή και τη δράση του στην κοινότητα και είναι αυτή που ορίζει μεταξύ άλλων τη λειτουργία μιας δημοκρατικής κοινωνίας. Απαξιούσε τα υλικά αγαθά μιας και αυτά ήταν εφήμερα. Ολιγαρκής, ευσυνείδητος, φιλαλήθης, θαρραλέος και τολμηρός, πολυσχιδής, επικοινωνιακός, χωρατατζής, με αστείρευτη δίψα για γνώση, ιδιαίτερα φιλομαθής και λόγιος, αυστηρός στους μαθητές του στους οποίους αφιέρωσε τη ζωή του αυστηρός και με τον ίδιο του τον εαυτό.

Η δράση του, η στάση ζωής του, το εκπαιδευτικό και πατριωτικό του έργο οι περιπέτειες του βίου του και η γενναία και ηρωική, η πατριωτική στάση ζωής του, μας έλκουν και μας προκαλούν να αναδιψήσουμε σχετικά με τη δράση και την προσφορά του, αλλά και να μάθουμε τις συνθήκες που έζησε και έδρασε. Που ήτανε συνθήκες άγριου διωγμού και αυθαιρεσιών μιας αχαλίνωτης εξουσίας, που ως αποτέλεσμα είχε τον οριστικό ξεριζωμό των προγόνων μας από την αγαπημένη τους πατρίδα.

Ο Γεώργιος Πολίτης γεννήθηκε το 1889 στο Λιβίσι της Λυκίας. Ήταν ένα από τα τρία παιδιά της φτωχής έντιμης οικογενείας του Ηλία Πολίτη. Το επίθετό του «Πολίτης» το οφείλει κατά μια ισχυρή εκδοχή, στο γεγονός ότι ο πατέρας του έμεινε κάποια χρόνια στην Κωνσταντινούπολη (Πόλη) εξού και το επίθετό του.

Αυτό για το οποίο ξεχώριζε από νωρίς ήταν η υψηλή επίδοση του στα γράμματα. Ήταν άριστος μαθητής στο αρρεναγωγείο όπου φοιτούσε γι' αυτό άλλωστε τον επέλεξε το ζεύγος Λουιζίδου ευεργέτες των Μακρινών Λιβισιανών και τον σπούδασε με δικά της έξοδα. Το 1909 αποφοιτά από το Ιεροδιδασκαλείο της Σάμου με άριστα.

5	Γεώργιος Γεωργαζίδης	18	Μαύρη	Α.μαζών	$8 \frac{46}{62}$
6	Γεώργιος Πολίτης	20	"	Αγία	$9 \frac{40}{62}$

Βαθμολογία Γεωργίου Πολίτη «Άριστα» στο ιεροδιδασκαλείο Σάμου.

Γυρίζοντας στη πατρίδα του εργάστηκε στη Μάκρη ως δάσκαλος με απaráμιλλο ζήλο κι αφοσίωση εμπνέοντας την αγάπη για την πατρίδα στους μικρούς του μαθητές. Η Μάκρη είχε τότε 4800 κατοίκους.

Ο Γεώργιος Πολίτης καλλιεργούσε με μεγάλο ενθουσιασμό στην καρδιά των μαθητών του μαζί με την Ελληνική γλώσσα τα Ελληνικά Ιδεώδη καθώς και την άσβεστη αγάπη για την μητέρα πατρίδα την Ελλάδα. Μα πάνω απ' όλα μάχονταν για να κρατήσει ζωντανό στις καρδιές των παιδιών τον πόθο και το δικαίωμα για την ελευθερία. Δεν ανεχόταν να βλέπει τον πλησίον του να στενάζει και να λιμοκτονεί πνευματικά και σωματικά και προπαντός αυτό να γίνεται αδιαμαρτύρητα. Θεωρούσε χρέος του και ιερό του καθήκον ως πνευματικός δάσκαλος να εναντιώνεται σε κάθε μορφή βίας και να δείχνει με τόλμη και θάρρος την άρνησή του στην παραβίαση του ιδεώδους της ελευθερίας. Το να εμποδίζεις έναν άνθρωπο να σκέφτεται ελεύθερα και να του αφαιρείς τη βούληση και θέληση να πράξει κάτι το να περιορίζεις τη δραστηριότητα και το κύρος του είναι σαν να τον κάνεις ν' απαρνηθεί την ίδια την ανθρώπινη αξία την αξιοπρέπεια την αγάπη για τον άνθρωπο και τις βαθύτερες αξίες του πολιτισμού του.

Όταν λοιπόν με την κατάληψη των Δωδεκανήσων το 1912 η Ρόδος που ήταν ακριβώς απέναντι από τη Μάκρη πέρασε στην κυριαρχία των Ιταλών ο πόθος όλων των Μακρινών Λιβισιανών για ελευθερία αναπτερώθηκε. Ο Γεώργιος Πολίτης έφερε κρυφά την Ελληνική σημαία στους μαθητές του στο αρρεναγωγείο και ζήτησε από τα παιδιά να γονατίσουν μαζί του και να ορκιστούν σε αυτή και να ψάλλουν δυνατά τον Εθνικό ύμνο. Μετά κατέβηκαν στην προκουμαία κρατώντας Ελληνικές σημαίες και ψάλλοντας τον Εθνικό ύμνο αψηφώντας τον κίνδυνο που διέτρεχαν από τους «βαρβάρους». Αυτό μαζί με πολλά άλλα γεγονότα του στοίχισε αργότερα την ελευθερία του.

Συνελήφθη από τους Τούρκους και εξορίσθηκε από τη Μάκρη στις 18 Ιουλίου του 1921 με άλλους 35 συμπολίτες του στην Καισάρεια.

Από την Καισάρεια κατόρθωσε να δραπετεύσει στο Χαλέπι της Συρίας, όπου βρήκε άσυλο και προστασία στην εκεί χριστιανική Κοινότητα.

Ο Γεώργιος Πολίτης με μαθητές του στο Καστελλόριζο

Στη Συρία δίδαξε για λίγο σε ελληνικό σχολείο της εκεί παροικίας, και στη συνέχεια δίδαξε για μικρό σχετικά διάστημα στο Καστελλόριζο όπου παντρεύτηκε την Ευαγγελία Καραγιάννη, και το 1926 γεννήθηκε το πρώτο τους παιδί η Μαρία, κατόπιν οδοντίατρος της Νέας Μάκρης.

Το 1927 έρχεται στην Αθήνα, στον Νέο Κόσμο, και μετά στον Βύρωνα.

Την επόμενη χρονιά δηλώνει ότι θέλει να διοριστεί και να διδάξει στο Σχολείο της Νέας Μάκρης, σύμφωνα με την παράδοση που είχαν στο Λιβίσι και στη Μάκρη της Μ. Ασίας, οι δάσκαλοι και οι επιστήμονες να υπηρετούν πρώτα στην μικρή τους πατρίδα και έπειτα όπου αλλού ήθελαν.

Το 1928 ο Γεώργιος Πολίτης έρχεται στην Νέα Μάκρη και αναλαμβάνει ως ο μοναδικός δάσκαλος για όλες τις τάξεις του Σχολείου. Εγκαθίσταται στη Νέα Μάκρη όπου ζει ο αδερφός του Ιωάννης Πολίτης, και η αδερφή του που την έχει παντρεύσει με τον Σταμάτη Πασβάγκα.

Η δράση του Γεωργίου Πολίτη στη Νέα Μάκρη από το 1928 ως το 1935 περίπου, που δίδαξε μεγάλους και μικρούς, είναι λαμπρή, υπεύθυνη, συνεπής, γενναία, γράφει ο Μιχάλης Δελησάβας. Γίνεται η εξέχουσα προσωπικότητα ανάμεσα στους πολίτες του Συνοικισμού, που τους κρατάει σε εγρήγορση, ο πνευματικός οδηγός της μικρής Κοινότητας. Κάνει αγώνα για τη δημιουργία του 1ου πραγματικού και οργανωμένου σχολείου στη Νέα Μάκρη. Διδάσκει ακούραστα από το πρωί μέχρι το βράδυ με τις λάμπες πετρελαίου, όλες τις τάξεις του Σχολείου, και θέλει οι μαθητές του να μάθουν γράμματα αλλά και να γίνουν, άνθρωποι με ελεύθερο και υπεύθυνο χαρακτήρα. Οργανώνει εκπαιδευτικές εκδρομές στο ύπαιθρο και στις γύρω αρχαιότητες, την Ακρόπολη και τον Παρθενώνα. Διδάσκει και τη γυμναστική, για την οποία τρέφει φοβερή ευαισθησία, πιστεύοντας στο «νους υγιής εν σώματι υγιεί». Δίδασκε γυμναστική με τους «κοντούς», με ξύλινα κοντάρια στα χέρια. 1,2 μ. Πιστεύει κατά το πρότυπο των Αρχαίων Ελλήνων στην μεγάλη ευεργεσία της γυμναστικής και της άθλησης.

Ο Γεώργιος Πολίτης μαζί με τα άλλα καθήκοντά του, έγινε φύλακας αρχαιοτήτων αμισθί, για τις αρχαιότητες που είχαν ανακαλύψει οι Καθηγητές Σωτηρίου και Ορλάνδος, και ανέλαβε υπ' ευθύνη του να τα φυλάει σε μια αίθουσα δίπλα από το Σχολείο.

Σήκωσε κεφάλι στην τότε κυβέρνηση σχετικά με την υπόθεση νοθείας της κίνινης που δινόταν στους ελνοσοούντες πατριώτες.

Παρέλαση τάξης Γεωργίου Πολίτη στη Νέα Μάκρη

Κατέγινε επίσης για τη δίκαιη διανομή της γης σε δικαιούχους που δεν είχαν πάρει «κλήρο» γης με αποτέλεσμα να δυσαρεστήσει μέρος της Κοινότητας.

Στη Νέα Μάκρη η θητεία του Γεωργίου Πολίτη ως δασκάλου έμεινε ιστορική. Από τα χέρια του πέρασαν σπουδαίοι σε ήθος και αξιοπρέπεια μαθητές, όπως ο Δημήτρης Μάμαλης η Μαρίτσα Δαμιανού-Τζουμελέα, η Μαρία Λιβαδινού-Παπαδήμα, ο Βασίλης Εμμεής κ.ά.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία γράφει ο Μιχάλης Δελησσάβας ότι ο Δάσκαλος και Πατριώτης Γεώργιος Πολίτης υπήρξε μια από τις πιο σημαντικές και ενδιαφέρουσες φυσιογνωμίες του καιρού του. Γι' αυτό και τα ίχνη από τη ζωή του, τη δράση του και τη στάση ζωής του θα πρέπει να μείνουν για πολύν καιρό στη μνήμη των πατριωτών του.

Θαλερός και περήφανος. Πάντοτε μπροστά και ατρόμητος στους κινδύνους ο Γεώργιος Πολίτης, έδειξε όχι μόνο μια φορά αλλά πολλές, τι σημασία είχε γι' αυτόν να είσαι ένα υπεύθυνο πρόσωπο στο οποίο αποβλέπει και προσδοκά η Κοινότητα, ως δάσκαλος, πολίτης και ως πατριώτης.

Ο χαρακτήρας του Γεωργίου Πολίτη διαμορφώθηκε σε περιστάσεις δύσκολες μέσα σε ένα κλίμα, ηρωικό και δραματικό, (κυνηγητά, εξορίες, διωγμοί, φυλακίσεις αυθαιρεσίες) που δεν αφήνανε περιθώρια παρά να αναπτυχθεί μια προσωπικότητα σαν και τη δική του, ηρωική και ηγετική. Ο χαρακτήρας του Γεωργίου Πολίτη ήταν ο χαρακτήρας ενός πανέξυπνου και αυστηρού δασκάλου, που για τον έξω κόσμο ήταν, ο δύσκολος, ο απροσπέλαστος, ο άτεγκτος κριτής και δικαστής, ενώ στην ουσία ήταν ένας ηγέτης και ένας τιμονιέρης με άγρυπνο βλέμμα και πολλή αγάπη για τους πατριώτες του, και προπαντός για τα παιδιά. Ένας άνθρωπος, που τά παιρνε όλα, όλες τις ευθύνες, πάνω του.

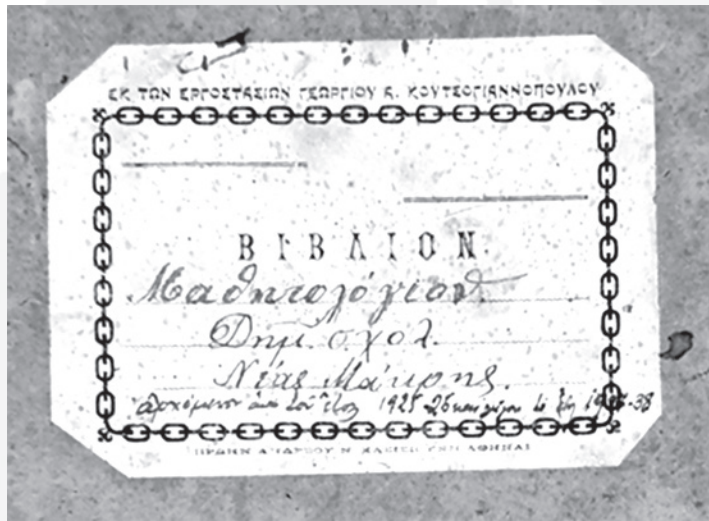
Ο μεγάλος αυτός δάσκαλος υπήρξε πράγματι ένα φαινόμενο και μια εξαίρεση σε καιρούς δύσκολους και επικίνδυνους όπου η ζωή του ανθρώπου δεν είχε μεγάλη αξία, τουλάχιστον στην Τουρκία. Ο Γεώργιος Πολίτης υπέστη τους κινδύνους του υπόδουλου, του ραγιά, όπως το εννοούσαν για τους Έλληνες εκείνη την εποχή, δίνοντας ακέραιο και ξεκάθαρο το στίγμα του: του Δάσκαλου, του άφοβου και του αγωνιστή.

Ένα δάσκαλο που θεωρεί τη γνώση, σαν τη σάρκα και το αίμα της παιδείας για την ψυχή του ανθρώπου.... Είναι ο δάσκαλος εκείνος, που περνά στα σπίτια των μαθητών του για να διαπιστώσει αν διαβάζουν. Ένας δάσκαλος απόλυτος, ένας φανατικός της γνώσης.

Όταν κατά τη διάρκεια των εγκαινίων του Ιερού Ναού Ταξιαρχών και ως τιμώμενο πρόσωπο του απηύθυνε το λόγο ο τότε πρόεδρος της κοινότητας της Νέας Μάκρης Γ. Φίλιππας και παρουσία των ευεργετών του τόπου βρήκε για άλλη μια φορά την ευκαιρία να θυμήσει την αναγκαιότητα δημιουργίας κοινοτικής βιβλιοθήκης όπου μεταξύ άλλων τόνισε:

«προ παντός δια τους νέους και πλουτίσατε την με ωφέλιμα βιβλία και περιοδικά, γεωγραφικούς χάρτες πίνακας και δείκτας υγιεινής και βιολογίας και άλλα σχετικά. Ο σημερινός πολιτισμός παρέχει στάδιον δόξης λαμπρόν δι' όσους εμφορούνται από αισθήματα φιλαλληλίας και ανθρωπισμού».

Είναι λοιπόν κάποιες στιγμές που όλα συντείνουν προς την κατεύθυνση του να πραγματοποιηθεί μια σκέψη, μια ιδέα. Μία τέτοια στιγμή ήταν και η γνωριμία με τον Τάσο Κακλαμάνη τον οποίο ευχαριστώ μέσα απ' την καρδιά μου, και η οποία στάθηκε καταλυτική στην δημιουργία αυτού του βιβλίου αλλά και στην απαρχή μιας φιλίας. Ο λόγος που αρχικά απευθύνθηκα στο Τάσο ήταν η εύρεση στοιχείων για τη ζωή το εκπαιδευτικό και πατριωτικό έργο αυτής της εμβληματικής προσωπικότητας του Γεωργίου Πολίτη, ώστε να του αποδοθεί έστω και μετά από τόσα χρόνια ένας ελάχιστος φόρος τιμής. Ο Τάσος Κακλαμάνης αφουγκράστηκε αμέσως περί ου ο λόγος, και αφού πήρε την «επιβεβαίωση» από τον Μιχάλη Δελησσάβα που στην αναφορά και μόνο του ονόματος του Γεωργίου Πολίτη αναφώνησε «Ξέρεις για ποιόν μιλάς...» τον οποίο κι ευχαριστώ θερμά προχωρήσαμε άμεσα στην υλοποίηση του βιβλίου αυτού.

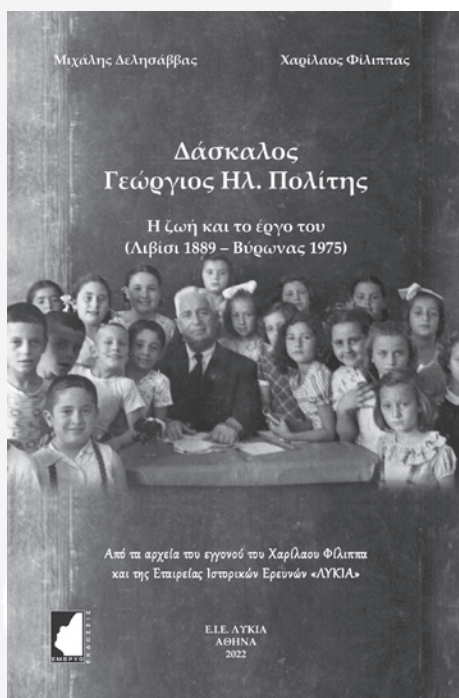
Στην τάξη του σχολείου στο Βύρωνα

Θεωρώ ότι με την γραφή αυτού του μικρού βιβλίου ο αρχικός στόχος υπερκεράστηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Κι' αυτό για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι το γεγονός ότι αυτό το βιβλίο αποτελεί ένα ιστορικό αποτύπωμα για τους απανταχού Μακρηνο-λιβισιανούς και όχι μόνον. Δεν είναι μόνο τα γεγονότα που περιγράφονται αλλά η συνείδηση αυτών. Ο δεύτερος γιατί λειτουργεί για όλους εμάς τους νεότερους ως πυξίδα για κάποιες από τις πραγματικές αξίες της ζωής που στην εξελικτική πορεία του δικού μας τρόπου ζωής αφήσαμε να ξεθωριάσουν. Ο άνθρωπος ως διαχρονικό ον κινείται μέσα στην ιστορικότητά του στην ανάπτυξη των δυνατοτήτων του και στην ελευθερία. Η «Σωκρατικού τύπου» στάση ζωής του Γεωργίου Πολίτη μας διδάσκει τι σημαίνει προσφορά και αυταπάρνηση. Αναλαμβάνει πλήρως το ρόλο που του αναλογεί ως παιδαγωγός και ως αφυπνιστής πατριωτικής συνείδησης ως υπερασπιστής της ελευθερίας του λόγου και της δημοκρατίας. Η διατήρηση ενός Έθνους βασίζεται σε συναισθηματικούς δεσμούς οι οποίοι συνδέουν όλους αυτούς που έχουν κοινή καταγωγή, επιτεύγματα, κοινά παθήματα, κοινές προσπάθειες για το παρόν και το μέλλον, δεν είναι απλά μία κοινότητα ανθρώπων αλλά κοινότητα πνευματικών ιδεών. Ο Γεώργιος Πολίτης μέσα από το ρόλο του εκπαιδευτικού αλλά και ως ενεργό μέλος της κοινωνίας προσπάθησε να συντηρήσει την Εθνική συνείδηση μιας και αυτή ισχυροποιεί την έννοια της Πατρίδας ανεξαρτήτως της γεωγραφίας ή του χώρου. Αντιμάχεται ένα τρόπο ζωής στον οποίο προεξέχουσα θέση έχει η απόκτηση αγαθών. Στο μικρό προσφυγικό σπιτάκι στο Βύρωνα έζησε τα τελευταία χρόνια της ζωής του έχοντας δεχτεί άπλετη αγάπη και φροντίδα από την κόρη του Μαρίτσα (Μαρία) ή οποία τον υπεραγαπούσε και τον είχε ως πρότυπο φιλαλήθειας, ακεραιότητας, εγκράτειας και δικαιοσύνης. Παρέμεινε μέχρι το τέλος ουσιαστικά ελεύθερος χωρίς την ανάγκη αναζήτησης αναγνώρισης ή ανταπόδοσης αυτών που είχε απλόχερα προσφέρει στους άλλους αλλά και χωρίς την παρουσία των όποιων άλλων. Δεν εξήντησε τις δημιουργικές πηγές του φιλοσοφία και πίστη, δεν απώλεσε τους φωτεινούς σηματοδότες του τους αρχαίους φιλοσόφους. Ακόμη και στα δύσκολα δεν αποκήρυξε ούτε στιγμή τις αξίες του ελευθερία, δίκαιο, καθήκον, τιμή, θάρρος, εντιμότητα, αξιοπρέπεια. Και όπως κάθε βαθιά φιλοσοφημένος άνθρωπος δεν φοβόταν το θάνατο. Απεβίωσε το 1975

«οί ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀποθνήσκουν μελετῶσι, καὶ τὸ τεθνᾶναι ἤκιστα αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερὸν»

Δηλαδή αυτοί που σωστά φιλοσοφούν, ασκούνται πράγματι στο θάνατο, κι αυτοί απ' όλους τους ανθρώπους, τον φοβούνται λιγότερο.

Σας ευχαριστώ θερμά...

Β' ΜΕΡΟΣ

Ο ΜΑΚΡΗΝΟΛΙΒΙΣΙΑΝΟΣ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ-ΕΚΠΑΛΗΞΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ, ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΜΕΛΟΥΣ ΕΙΣ ΛΥΚΙΑ

Σας καλησπερίζω.

Δεν ξέρω αν υπερβάλλω λέγοντας και παραφράζοντας το σολωμικό «μήγαρις έχω τίποτες άλλο στο νου μου», λέει ο Σολωμός «πάρεξ ελευθερία και γλώσσα» και γω θα πω μήγαρις έχω τίποτες άλλο στο νου μου πάρεξ Μάκρη και Λιβίσι. Δεν θέλω να καταχραστώ το μικρόφωνο, έχω την αίσθηση την υποψία ότι θα παραλάβω κάποια σκυτάλη απόψε. Ενδέχεται το επόμενο αντάμωμα να γίνει στη Θήβα ήδη νοιώθω τεράστιο το φορτίο στις πλάτες μου. Ευτυχώς η Χρύσα με καθυσύχασε ότι θα με βοηθήσει. Αυτή τη σκυτάλη της μνήμης που μεταφέρει συναισθήματα, γνώση και συνειδητοποίηση. Το μόνο που θέλω εγώ τώρα να προσφέρω ως δώρο και ως έκπληξη, δεν το ξέρει ούτε ο Τάσος. Αυτή τη φορά εκμεταλλεύτηκα εις το έπακρο ένα παλιό μου μαθητή και αγαπημένο μου φίλο, καλλιτέχνη και μας έφτιαξε μια καταπληκτική πυρογραφία με το σήμα της ΛΥΚΙΑΣ. Είναι ο Ηλίας ο Γαβριηλίδης που τον κάναμε και επίτιμο μέλος, θα σας τη δείξω θα τη χαρίσω στη ΛΥΚΙΑ, σας αγαπώ πάρα πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΥΣΑΙΟΣ

Επιχειρηματίας - Επίτιμο Μέλος ΕΙΕ ΛΥΚΙΑ - Χορηγός)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΔΕΛΗΣΑΒΒΑ: «ΛΥΚΙΑΚΑ» & «ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ»

Αγαπητοί Μακρηνολιβισιανοί, κυρίες και κύριοι,

Όπως δεν λείπει ο Μάρτης από τη Σαρακοστή έτσι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει Μακρηνολιβισιανό Αντάμωμα χωρίς τον Μιχάλη Δελησάββα!

Μακρηνολιβισιανό Αντάμωμα και Δελησάββας είναι έννοιες ομοούσιες και αχώριστες γιατί η πνευματική του παραγωγή του Μιχάλη είναι αστείρευτη, κάθε χρόνο κάτι νέο έχει να παρουσιάσει! Πριν ξεκινήσουμε την παρουσίαση των δυο νέων βιβλίων του ας πούμε λίγα λόγια για τον Μιχάλη Δελησάββα για τους λίγους από εσάς που ίσως δεν τον γνωρίζετε.

Τι να πρωτοπεί κανείς! Είναι μια πολυσχιδής, με την κυριολεξία του όρου προσωπικότητα: γιατρός, ποιητής, πεζογράφος, λαογράφος, ιστορικός και θεατράνθρωπος. Πάνω από όλα όμως ο Μιχάλης είναι Μακρηνο-Λιβισιανός, Μακρηνο-Λιβισιανός μέχρι το μεδούλι! Γεννήθηκε στη Νέα Μάκρη από γονείς πρόσφυγες 1^{ης} γενιάς. Τελείωσε το γυμνάσιο Μαραθώνα και συνέχισε τις σπουδές του στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστήμιο Αθηνών από όπου έχει τον τίτλο του διδάκτορος Παιδιατρικής. Είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών. Ως συγγραφέας είναι πολυγραφότατος Από το 1983 μέχρι σήμερα έχει εκδώσει 39 βιβλία και δεκάδες δημοσιεύσεις! Η πνευματική παραγωγή του Δελησάββα διακρίνεται σε δύο μεγάλες κατηγορίες: το Λογοτεχνικό έργο και το Λαογραφικό - Ιστορικό έργο. Ως λογοτέχνης ο Δελησάββας ξέρει να συγκινεί: ξεκινώντας από προσωπικές εμπειρίες κτίζει με μεγάλη φαντασία τις ιστορίες του γράφοντας τα κείμενά του με έντονο συναίσθημα και πολλή αγάπη. Ως λαογράφος ο Δελησάββας έχει να επιδείξει τεράστιο έργο όσον αφορά τις παραδόσεις του τόπου μας, τα ήθη και τα έθιμα, τις παροιμίες, τα τραγούδια και βέβαια τη γλώσσα, αυτό το τόσο ξεχωριστό, Μακρηνολιβισιανό μας ιδίωμα. Ως ιστορικός ο Δελησάββας έχει καταγράψει με συνέπεια την ιστορία του τόπου μας τόσο στην Μικρά Ασία όσο και στη Νέα Μάκρη.

Ας ξεκινήσουμε τώρα με την παρουσίαση των δύο νέων βιβλίων λαογραφικού - ιστορικού περιεχομένου. Λόγω περιορισμένου χρόνου θα πω λίγα λόγια για το περιεχόμενο κάθε βιβλίου ώστε να τα γνωρίσετε και να εκτιμήσετε την μεγάλη τους αξία για τη διάσωση της Μακρηνολιβισιανής παράδοσης και του πολιτισμού και είμαι σίγουρος ότι θα θελήσετε να τα βάλετε στη βιβλιοθήκη σας.

ΤΑ ΛΥΚΙΑΚΑ

Πρόκειται για 20 μελετήματα σχετικά με την μυθολογία, την ιστορία, την παράδοση καθώς και βιογραφίες προσώπων που άφησαν έντονο αποτύπωμα στην κοινωνία της Μάκρης & Λιβισιού.

Το βιβλίο ξεκινά από την αρχαία ιστορία και την μυθολογία όπου ο αναγνώστης θα διαβάσει για τον ήρωα της Λυκιακής μυθολογίας Βαλερεφόνη και τους απογόνους του Γλαύκο και Σαρπηδόνα που ήταν ήρωες του Τρωικού Πολέμου. Στη συνέχεια θα μεταφερθούμε σε πρόσωπα της ιστορίας όπου θα διαβάσουμε τις βιογραφίες των ευεργετών Βασιλείου και Ευαγγελίας Βασιλειάδη, του λογοτέχνη της γενιάς του 1920 Ντόλη Νίκβα, της λαογράφου Καλλιόπης Μουσαίου Μπουγιούκου και του λογοτέχνη Πλάτωνα Μουσαίου. Θα διαβάσετε επίσης για τον Νικόλαο Καραγεωργίου που γεννήθηκε στο Λιβίσι και έζησε στη Νέα Μάκρη και έγραψε τα βιώματα του ξεριζωμού στο βιβλίο του «Από τη Μάκρη της Μικρασίας στη Νέα Μάκρη Αττικής»

Στα Λυκιακά ο Δελησάββας συμπεριλαμβάνει κριτικές μελέτες σε κλασικά κείμενα που μας άφησαν οι πρόγονοί μας αλλά και νεότερα. Θα διαβάσετε σχολιασμό των έργων του Μιχαήλ Μουσαίου: «Βατταρισμοί ήτοι Λεξιλογίον της Μακρηνολιβισιανής διαλέκτου» καθώς και του θεατρικού έργου «Ο Γάμος του Μαλώνη Αντιφάτη». Θα διαβάσετε επίσης για το κλασικό βιβλίο του Κων/νου Λαμέρα «Η Μάκρη και το Λιβίσι» καθώς και για το βιβλίο της Ρένας Βελισσαρίου «Όσα σάρωσε η θύελλα» που είναι μια εξιστόρηση της ιστορίας της οικογένειας της και του ξεριζωμού της. Υπάρχει επίσης μελέτη για το πολύ σημαντικό έργο για την ιστορία του τόπου μας «Αρχαία και σύγχρονος Λυκία» που έγραψε ο Σάββας Πασχαλίδης το οποίο παρέμενε άγνωστο μέχρι να το ανακαλύψει ο Τάσος Κακλαμάνης και να το εκδώσει η ΛΥΚΙΑ.

Το βιβλίο κλείνει με μια πολύ ενδιαφέρουσα μελέτη για την άνθηση της παιδείας στη Μάκρη και το Λιβίσι. Πρόκειται για ένα θαύμα, μια έκρηξη στην εκπαίδευση των νέων με εμπνευστή τον Μιχαήλ Μουσαίο ο οποίος παρέδωσε τη σκυτάλη σε άξιους συνεχιστές. Αποτέλεσμα, η μικρή αυτή γωνιά της μικρασιατικής γης να αποκτήσει έναν πολύ μεγάλο αριθμό επιστημόνων υψηλού κύρους, σε σχέση με τον πληθυσμό της.

ΤΑ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ

Θα αναρωτηθείτε ίσως: γιατί «συμπληρώματα»? Η απάντηση είναι απλή: το βιβλίο αυτό έρχεται να συμπληρώσει και να ολοκληρώσει το έργο του Μιχαήλ Δελησάββα που αφορά στις παραδόσεις τον πολιτισμό και τη λαογραφία του τόπου μας. Αποτελεί την παρακαταθήκη του Μιχαήλ προς τη νέα γενιά Μακρηνολιβισιανών όπως και κάθε ενδιαφερόμενο μελετητή.

Σε 14 κεφάλαια ο Μιχαήλ Δελησάββας εξαντλεί τις πηγές λαογραφίας του Λιβισιού και της Μάκρης εμπλουτίζοντάς τις με δικά του βιώματα, αναμνήσεις και πορίσματα μελετών του για να μας παραδώσει, ως μου επιτραπεί η έκφραση, τη Λαογραφική εγκυκλοπαίδεια του τόπου μας!

Ας δούμε τι περιλαμβάνει το βιβλίο αυτό ανά κεφάλαιο:

1. Λεξιλόγιο της Μακρηνολιβισιανής διαλέκτου

Το πρώτο λεξιλόγιο της Μακρηνολιβισιανής διαλέκτου, οι «Βατταρισμοί» εκδόθηκε από τον Μιχαήλ Μουσαίο το 1884. Ακολούθησε το 1911 το βιβλίο του Ιωσήφ Χαριτωνίδη «Περί της Λιβισιανής Διαλέκτου». Ο Δελησάββας με το έργο του «Λεξικό Μάκρης & Λιβισίου» που εκδόθηκε το 2013 και με τα φετινά «Συμπληρώματα» έρχεται να μας παραδώσει ένα λεξικό της γλώσσας

που μιλούσαν οι πρόσφυγες 1^{ης} γενιάς στη Νέα Μάκρη. Το Λεξικό του χωρίζεται σε δύο μέρη, το πρώτο περιλαμβάνει περίπου 1.000 λέξεις και φράσεις του Μακρηνολιβισιανού ιδιώματος, το δεύτερο περιλαμβάνει 1.000 εξελληνισμένες τουρκικές λέξεις που χρησιμοποιούσαν οι πρόσφυγες όπως τις είχε ακούσει ο ίδιος.

2. Παροιμίες

Οι παροιμίες εκφράζουν τις πεποιθήσεις, τη νοοτροπία και τη ψυχосύνθεση αυτών που τις χρησιμοποιούν δίνοντας μια γνήσια εικόνα της κοινωνίας. Οι Μακρηνολιβισιανοί χρησιμοποιούσαν ευρύτατα παροιμίες στην καθημερινή ομιλία τους. Ο Δελησάββας συγκέντρωσε μεγάλο αριθμό παροιμιών εμπλουτίζοντας έτσι σημαντικά το έργο της Καλλιόπης Μουσαίου και του Κων. Λαμέρα με αποτέλεσμα σήμερα να υπάρχουν καταγεγραμμένες περίπου 4.000 με 5.000 παροιμίες της Μάκρης και του Λιβισιού.

3. Στερεότυπες φράσεις

Πολύ διαδεδομένη ήταν επίσης στη Μ&Λ η χρήση στερεότυπων φράσεων, συνδυασμού δηλ. συγκεκριμένων λέξεων για να εκφράσουν συγκεκριμένο νόημα. Π.χ. «Μεγάλο καράβι-μεγάλες φουρτούνες», «Πέσε πίτα να σε φάω».

4. Επιφωνήματα

Ως έκφραση συναισθημάτων όπως θαυμασμό, απόρριψης κ.λπ. Π.χ. «Μάνας γιε» ή «Πουτάνας γιέ» (έκφραση δύο αντίθετων συναισθημάτων)

5. Προσφωνήσεις

Είναι συνήθως εκφράσεις εκτίμησης προς κάποιο πρόσωπο. Π.χ. «Καλώς τα μάτια μου τα δυο πούχα επιθυμία να δω»

6. Ευχές

Δεν τσιγγουνεύονταν τις ευχές οι Μακρηνολιβισιανοί. Π.χ. Ευχές προς νεόνυμφους: «Η ώρα η καλή», «Ο θεός να σας έχει το δρόμο ανοιχτό»

7. Βρισιές

Απαραίτητες και αυτές στην καθημερινή συμπεριφορά. Π.χ. «Χάτε μπρε τραχανά», «χάτε μπρε πικρέ και σκουτεινέ»

8. Απειλές &

9. Κατάρες

Οι Μακρηνολιβισιανοί καταριόντουσαν και απειλούσαν αλλά ποτέ δεν πραγματοποιούσαν τις απειλές τους! Π.χ. «Θάρτου αυτού κι θα σι κάμου τα φαγιά σου» (θα δεις τις θα πάθεις), «Ετσια που μι τυραννάς να σι τυραννά κι η Θιός».

10. Παρατσούκλια

Συχνότατο φαινόμενο και όχι μόνον στην Μάκρη και το Λιβίσι οι άνθρωποι να αποκαλούνται με τα χαρακτηριστικά και κουσούρια τους. Πολλά παρατσούκλια κατέληξαν τελικά επίθετα επώνυμα δηλαδή. Π.χ. Αχλάδας, Κοκκινοτρίχης, Αράπης, Τσαχπίνης, Λουλλός, Αλμπάνης

11. Παρομοιώσεις

Ισχυρό χαρακτηριστικό και αυτό του Μακρηνολιβισιανού ιδιώματος. Διατυπώνονται οι περισσότερες με τη χαρακτηριστική εύθυμη και περιπαιχτική Μακρηνολιβισιανή διάθεση. Π.χ. «Σαν το μολύβι στον αφρό, σαν ο φελλός στο πάτο», «Σ' αγαπώ σαν τον πόνο της κοιλιάς μου».

12. Αρσίζικα και Ετεμψίζικα

Αναιδής και Αντάρτης. Στο ομώνυμο βιβλίο του Δελησάββα που εκδόθηκε το 2020 περιλαμβάνονται 4 θεατρικά δρώμενα και παρουσιάζονται εκφράσεις που έρχονται να τσιγκλίσουν και να ερεθίσουν τον αναγνώστη. Π.χ. «Η ψουργιάρης πετεινός την ψουργιάρρα όρνιθα πάει και τσιμπά», «Ας τόχει και ας το κατουρά»!

13. Τα Κατ' επιλογήν

Μια επιλογή από όλη τη γκάμα της λαογραφικής μας παράδοσης. Λέξεις, φράσεις, παροιμίες που αρέσουν στον Μιχάλη Δελησάββα και χαρακτηρίζουν τους προγόνους μας. Π.χ. «Στου Πετριμέ τον ποταμό έριξα τα κλειδιά μου κι έφουα απού τα σπίτια μου και τα νοικοκυριά μου», «Λιβίσιον Παρίσιον και Μάρη Μακρηνών υπέρ των Αθηνών», «Οι εξορισμένοι έρχουντιν λαλούσιν οι καμπάνες / να σκάσει ο Μουττούρμπηης κι όλις οι πουττανάρις»

14. Τα Τραγούδια της Παράδοσης

Γραμμένα σε 15σύλλαβο αποτελούν βασικό στοιχείο της Παράδοσης. Ο Δελησάββας διασώζει και παραθέτει ένα μεγάλο αριθμό τραγουδιών που τα κατατάσσει σε 7 κατηγορίες:

Του Γάμου, Της Σούστας, Μαντινάδες, Χορευτικά, Θρησκευτικά, Ηρωικά, Μοιρολόγια. Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε ότι στη Μάρη και τα ο Λιβίσι πανηγύρια με τη μορφή που τα γνωρίζουμε σήμερα δεν υπήρχαν. Ευκαιρίες όμως για χορό και γλέντι υπήρχαν πολλές: οι μεγάλες θρησκευτικές γιορτές (κυρίως το Πάσχα), οι γάμοι, οι ονομαστικές γιορτές. Ας μην ξεχνάμε και τις μαντινάδες που ήταν περαντζάδες τη νύχτα στους δρόμους του Λιβισιού με αναμμένα δαδιά και τραγούδια τις περισσότερες φορές συνοδεία οργάνων.

DVD ΕΚ ΒΑΘΟΥΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Έχοντας τελειώσει με τα βιβλία, και πριν σας αφήσω, θα μου επιτρέψετε μια έκπληξη! Πριν λίγους μήνες ο Μιχάλης μου ζήτησε, αν θα μπορούσα, να του δανείσω τη βιντεοκάμερά μου. Χωρίς να γνωρίζω και να ρωτήσω για ποιο σκοπό την ήθελε, ευχαρίστως του την παραχώρησα.

Πριν λίγες εβδομάδες ο Τάσος Κακλαμάνης έλαβε από τον Μιχάλη κάποιες βιντεο-κασέτες που όταν τις είδαμε ενθουσιαστήκαμε και οι δύο μας.

Ο Μιχάλης Δελησάββας μπροστά στην κάμερα, ανοίγει την καρδιά του και μιλάει για τις ρίζες του, τη ζωή και το λογοτεχνικό και λαογραφικό έργο του! Μιλάει επίσης για τα παραμύθια, τις παροιμίες, το γλωσσικό ιδίωμα και τα τραγούδια του τόπου μας. Μια «εκ βάθους καρδιάς» Μακρηνολιβισιανή εξομολόγηση!

Με τον Τάσο θεωρήσαμε ότι το βίντεο αυτό αποτελεί σπουδαία παρακαταθήκη για κάθε απόγονο Μακρηνολιβισιανών και έτσι αποφασίσαμε να το εκδώσουμε σε DVD. Η παραγωγή του έγινε σε χρόνο ρεκόρ μίας εβδομάδας ώστε να προλάβουμε να το έχουμε στο σημερινό αντάμωμα!

Εδώ όμως πρέπει να πατήσω φρένο! Έχω εξαντλήσει τον χρόνο που μου έχει δοθεί, και πρέπει να παραδώσω τη σκυτάλη στον επόμενο ομιλητή. Ευχαριστώ πολύ για την υπομονή σας.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΚΙΝΟΥ - ΗΛΙΑΔΗ

(Εκπαιδευτικός)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ: «ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ», ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΤΗ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ, ΜΕ ΣΚΙΤΣΑ ΤΗΣ ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ.

Καλησπέρα σας,

Δεν έχω την τύχη να κατάγομαι από το Λιβίσι, αλλά στην προηγούμενη σύγκριση Παρίσι-Λιβίσι, εγώ προτιμώ να πάω πρώτα στο Λιβίσι και μετά στο Παρίσι. Νομίζω κι εσείς γιατί αξίζει πολύ περισσότερο.

Καλησπέρα σας και πάλι είναι πολύ μεγάλη τιμή για μένα και χαρά να βρίσκομαι εδώ απόψε, σε αυτήν την εκδήλωση που τιμά την ιστορία και τον πολιτισμό. Και βρίσκομαι εδώ χάρις στην κα Εύα Αχλάδη και στον κ. Τάσο Κακλαμάνη, χάρις στην ευαισθησία και την εμπιστοσύνη στο παραμύθι που έγραψα και γι' αυτό τους ευχαριστώ θερμά. Νομίζω δεν χρειάζονται ιδιαίτερες συστάσεις, εσείς τους ξέρετε πολύ καλύτερα, εξάλλου ο άνθρωπος κρίνεται από την ποιότητα του έργου του. Και το έργο και των δυο είναι πάρα πολύ μεγάλο και πολύτιμο. Παρόλα αυτά εγώ τους ευχαριστώ πάρα πολύ από καρδιάς.

Ευχαριστώ επίσης, και νομίζω ότι το παραμύθι ήταν πάρα πολύ τυχερό γιατί εντελώς απρόσμενα για μένα, θα περίμενα να ντυθεί με κάποιες εικόνες μιας εικονογράφου ή εικονογράφου, παρόλα αυτά ντύθηκε πάρα πολύ όμορφα, πλαισιώθηκε με τα σκίτσα της κας Παρασκευοπούλου που είναι πατριώτισσά σας, έχουν φτιαχτεί από καρδιάς, μικρά έργα τέχνης που δίνουν πολύ ουσία και βάθος δίπλα στο παραμύθι. Και τα δυο μαζί νομίζω ότι κάνουν το βιβλίο πολύ όμορφο. Η συνεργασία ήταν ουσιαστικά πάρα πολύ όμορφη, πολύ γρήγορη, έγινε σε πολύ μικρό χρόνο, αλλά τα αποτελέσματα ήταν πολύ ευχάριστα γιατί η συνεργασία έγινε με πολύ ενθουσιασμό, μεράκι και άπλετη αγάπη.

Ξέρετε είναι δύσκολο για μένα να μιλώ σε σας για το χωριό σας, τις ρίζες σας, τον τόπο καταγωγής σας, όντας ξένη, επειδή δεν είμαι από κει. Σε σας που τον ξέρετε από τις αφηγήσεις των προγόνων σας, από το στενό και ευρύτερο περιβάλλον σας, που ακούτε γι' αυτό από όταν ήσασταν παιδιά. Είναι διαφορετικό να μιλάς γι' αυτό σε παιδιά ή σε ανθρώπους που δεν γνωρίζουν και διαφορετικό σε σας που γνωρίζετε. Νομίζω όσα πω θα είναι πολύ φτωχά μπροστά στον πλούτο όσων γνωρίζετε, όσων νοιώθετε, όσων κουβαλάτε μέσα σας, στις μνήμες σας και στις εμπειρίες σας. Παρόλα αυτά θα σας πω και θα προσπαθήσω να το πλησιάσω όσο καλύτερα μπορώ.

Θα σας πω πως είδα εγώ το Λιβίσι με τα δικά μου μάτια. Πάνε χρόνια μα ακόμα θυμάμαι πως την πρώτη φορά που είδα την εικόνα του Λιβισίου ένοιωσα μια πικρή αίσθηση. Αυτήν την πικρή αίσθηση των βουβών σπιτιών. Ο Κωνσταντινοπολίτης ποιητής Δημήτρης Παπακωνσταντίνου σε

ένα ποίημα του «Τα σπίτια» γράφει, μεταξύ άλλων, σας παραθέτω μερικούς στίχους «Βουβαίνονται κάποτε τα σπίτια, απέξω οι θόρυβοι γλιστρούνε κούφιοι, παγώνουνε στα χείλη μας τα λόγια, πιο τραγικά και από τους ανθρώπους, βουβαίνονται κάποτε τα σπίτια». Νομίζω πως δεν υπάρχει καταλληλότερη εικόνα από την εικόνα του Λιβισίου για να πάει πλάι σε αυτούς τους στίχους.

Αυτή λοιπόν την εικόνα των βουβών σπιτιών άφησε σε μένα το Λιβίσι και μια θλίψη στην πρώτη εικόνα. Ξέρετε κάθε σπίτι κλειστό, βουβό, άδειο προκαλεί ήδη μια θλίψη και μια αμηχανία γιατί δεν επιτελεί το σκοπό του. Ο σκοπός του είναι να στεγάσει ανθρώπους, χαρά, να δώσει θαλπωρή, ζεστασιά ασφάλεια. Όταν δεν το κάνει αυτό ένα σπίτι ήδη από μόνο του προκαλεί μια στεναχώρια. Πόσο μάλλον όταν δεν μιλάμε για ένα σπίτι, αλλά για πολλά σπίτια, βουβά, άδεια και μάλιστα όχι ολόκληρα σπίτια, αλλά κατακερματισμένα, κομμάτια σπιτιών. Η πρώτη εικόνα λοιπόν έφερε μια θλίψη. Όταν το κοίταξα λίγο παραπάνω στη δεύτερη ματιά άρχισα να θαυμάζω και να απορώ πως γίνεται να μπήκαν όλα με τόση ομορφιά, με τόση σειρά, λες και τα έβαλε ένα χέρι ενός καλλιτέχνη, λες και ακολούθησαν τις οδηγίες κάποιου αρχιτέκτονα, πραγματικά με τέτοια αρμονία και τέτοιο μέτρο, με λιτότητα και συγχρόνως αρχοντιά, συνθέτοντας συνεργαζόμενα φύση, χρώματα, κτίσματα και σχήματα και φτιάχνοντας αυτό το μαγευτικό τοπίο απaráμιλλης ομορφιάς, αυτό το υπαίθριο έργο τέχνης.

Στην επόμενη λοιπόν ματιά μου το Λιβίσι κέρδισε το θαυμασμό. Και όσο το κοιτούσα τόσο πιο πολύ με συγκινούσε. Άρχισα λοιπόν να το κοιτάω πιο πολύ και να μη βλέπω το κομμάτι που είχε πέσει, αλλά να θαυμάζω το κομμάτι που παρέμενε όρθιο. Άρχισε να μη φωτίζεται η χαμένη του ύπαρξη, αλλά η υπαρκτή του ύπαρξη. Και όσο το κοιτούσα ήταν σαν να άρχισε το βουβό χωριό να μιλά και να λέει την ιστορία του. Μια ιστορία που ξεκινάει πολύ όμορφα, καθώς το χωριό, λες και είναι ένα μικρό παιδί που νοιώθει τόσο χαρούμενο και τόσο όμορφα στην αγκαλιά της μάνας, ήταν χαρούμενο γεμάτο ανθρώπους. Ένοιωθε από άκρη σε άκρη του το φως, το γέλιο και τη χαρά. Και ήρθαν τα μαύρα σύννεφα που σιγά-σιγά πύκνωσαν και ήρθε η Μικρασιατική Καταστροφή και το χωριό τα έζησε όλα αυτά. Ένοιωσα το χωριό σαν άνθρωπο, είδα μια αμοιβαιότητα, ανάμεσα στο χωριό και στους ανθρώπους. Είδα τον πόνο και στους ανθρώπους, αλλά και στο χωριό, παρόλο που το θεωρούμε κάτι άψυχο.

Η ιστορία του λοιπόν, μια πικρή ιστορία, με αιχμαλωσίες, εκτοπισμούς, απώλειες, έναν σκληρό διωγμό, τον πόνο του αποχωρισμού και ύστερα το νόστο. Η ιστορία του λυπητερή, μα το ίδιο όχι αξιολύπητο. Το ίδιο δεν σε κάνει να το δεις σαν μίζερο, σαν άξιο να το λυπηθείς. Αντίθετα παρόλο που είναι βουβό έχει μια απίστευτη λεβεντιά. Δεν το χαρακτηρίζει μόνο η σιωπή, μέσα από το παράδειγμά του μας προσφέρει ένα ισχυρό μήνυμα. Ένα μήνυμα πίστης, δύναμης, θέλησης και περηφάνιας, αφού παλεύει μόνο του χρόνια και χρόνια απέναντι στο χρόνο και στη φθορά. Παλεύει με μια τολμηρή καρδιά, γεμάτη υπομονή, αξιοπρέπεια και καρτερικότητα περιμένοντας το λυτρωτικό αντάμωμα. Για τους πρόσφυγες το λυτρωτικό αντάμωμα είναι να πατήσουν στην πάτνια γη ευλαβικά. Για το Λιβίσι το αντάμωμα είναι να βρει τους ανθρώπους του να τους ξαναδεί. Να νοιώσει την πατημασιά τους που ξεχωρίζει από των άλλων ανθρώπων. Γιατί οι άνθρωποί του δεν το πατούν το ακουμπούν ευλαβικά με συγκίνηση και δέος. Αυτό περιμένει λοιπόν το Λιβίσι, τους ανθρώπους του. Όταν το πλησιάζουν ο χτύπος της καρδιάς τους είναι δυνατότερος γιατί το αγαπούν, όπως τους αγαπάει και αυτό.

Όπως καταλαβαίνετε, στο Λιβίσι, για να το καταλάβουν τα παιδιά έδωσα μια ψυχή ανθρώπινη. Και μάλιστα όχι ανθρώπου μεγάλου, ενήλικα, αλλοτριωμένα, αλλά την ψυχή ενός παιδιού άδολη, καθάρια και αθώα. Και τα παιδιά μαθαίνουν, μέσα από αυτό το χωριό, παράλληλα και την ιστορία των Μικρασιατών εν γένει, αλλά και κυρίως του Λιβισιού.

Η ιστορία μου τελειώνει αισιόδοξα, είμαι φύσει αισιόδοξη οπότε δεν θα μπορούσε να τελειώνει αλλιώς. Το αντάμωμα τελικά γίνεται, μπορεί οι άνθρωποί του πρώτης γενιάς να μην πήγαν όλοι, νομίζω πήγαν κάποιοι, από σας το έμαθα δεν το ήξερα, παρόλα αυτά άνθρωποι 3^{ης} και 4^{ης} γενιάς στο παραμύθι πηγαίνουν στο χωριό, γιατί μπορεί να μην είχαν οι ίδιοι βιώματα, όμως μεταγγίστηκε σε αυτούς η αγάπη, μεταδόθηκε, κληροδοτήθηκε η μνήμη και έτσι αγάπησαν το χωριό μέσα από τα μάτια και τις αφηγήσεις του παππού. Και βρίσκονται στην πλατεία του Ταξιάρχη

και η συγκίνηση είναι τόσο μεγάλη που το χωριό καταλαβαίνει ότι οι άνθρωποί του δεν το ξέχασαν, αλλά γύρισαν. Συγκινείται απίστευτα και έχει τόσο μεγάλη χαρά που η χαρά αυτή το κάνει να ξεχάσει αυτά τα 100 σχεδόν χρόνια που περιμένει και αυτά να του φαίνονται σαν μια μικρή, πάρα πολύ μικρή παρένθεση. Έτσι, λοιπόν, τελειώνει το βιβλίο.

Ευτυχώς βλέπω ως δασκάλα ότι τα παιδιά εξακολουθούν ακόμα να αγαπούν τις ιστορίες. Παρόλο που ζουν στην ψηφιακή εποχή που κυριαρχεί η εικόνα, χαίρονται, λαχταρούν να τους πεις μια ιστορία. Και αυτήν την ιστορία την αγάπησαν τα παιδιά, οι μαθητές μου. Και τώρα με αυτό το βιβλίο ευελπιστώ και θέλω πολύ για τα Λιβίσι και όχι για μένα να το αγαπήσουν και να το μάθουν ακόμα περισσότερα παιδιά. Νομίζω ότι είναι καιρός και χαίρομαι πραγματικά ότι αν μπορούμε όλοι μας να κάνουμε έστω το ελάχιστο. Είναι χρέος και όντας δασκάλα, αλλά και ως Ελληνίδα, αλλά και ως άνθρωπος να μην ξεχνάμε. Να κοιτάμε πίσω και να τιμάμε με αυτόν τον τρόπο, γιατί η μνήμη είναι τιμή, τους ανθρώπους μας και τον τόπο που άφησαν αυτοί πίσω.

Γι' αυτό το χρέος θα ήθελα να σας πω και κλείνω για να μην σας κουράσω, αυτό που είπε ο αείμνηστος Ηλίας Βενέζης, την επόμενη των Σεπτεμβριανών το 1955, που έγιναν στην Κωνσταντινούπολη, αυτή η μελανή σελίδα της ιστορίας, που νομίζω ότι και γι' αυτό πρέπει να γραφτεί κάτι για την Κωνσταντινούπολη, αλλά και για τους Ρωμιούς της Πόλης. Τυχαίνει ο σύζυγός μου να είναι Κωνσταντινοπολίτης και έτσι καμαρώνω και εγώ δίπλα του, παίρνω και εγώ λίγο από τη χαρά του να νοιώθεις ότι η Πόλη είναι πατρίδα σου. Νομίζω λοιπόν ότι και γι' αυτό πρέπει να ειπωθεί. Είτε λοιπόν ο Ηλίας Βενέζης «Θα πρέπει να ξανακοιτάξουμε τον εαυτό μας, δεν θα αποφασίσουμε να διδάξουμε τώρα στα παιδιά μας το μίσος, αλλά θα αποφασίσουμε πως χρέος μας, ως Ελλήνων Συγγραφέων -εγώ το προεκτείνω ως Ελλήνων εν γένει- είναι αυτό, να ξαναθυμηθούμε πάλι, να μην πάψουμε να θυμόμαστε, να μάθουμε στα παιδιά μας να θυμούνται». Και μια και είναι το τελευταίο βιβλίο που παρουσιάζω και πρόκειται για παραμύθι, θα σας μιλήσω, θα αγνοήσω ότι είστε ενήλικες και θα σας μιλήσω κλείνοντας σαν να είστε οι μαθητές μου, παραγωγικά με μεταφορές και παραμύθια, που τα κάνει όλα να τα ακούμε γλυκύτερα, όπως λέει και ο Σεφέρης. Αν λοιπόν, τώρα το Λιβίσι τέντωνε το προσωπάκι του και έβλεπε με τα μάτια της ψυχής του αυτό εδώ το αντάμωμα, θα άφηνε να στάξουν από τα μάτια του δάκρυα χαράς. Αυτά τα δάκρυα θα κυλούσαν στα καλντερίμια του, θα πενούσαν από την αδελφή Μάρκη, την αδελφή πολιτεία, θα έπεφταν στη θάλασσα, στο κύμα του Αιγαίου, θα διένυαν την ίδια πορεία που διένυσαν 100 χρόνια πριν οι πρόγονοί σας και θα έφθαναν τα δάκρυα μαζί με το κύμα και θα ακουμπούσαν ευλαβικά στην παραλία, στην αμμουδιά της Νέας Μάρκης. Έτσι, η Νέα Μάρκη, η νέα πατρίδα θα ενωνόταν με μια αέναη κλωστούλα με την Πατρίδα με το Π κεφαλαίο.

Νομίζω ότι το Λιβίσι θα ήταν πάρα πολύ περήφανο και αυτά τα δάκρυα δεν θα ήταν δάκρυα αποχωρισμού, αλλά δάκρυα ανταμώματος, καθώς βρισκόμαστε σε ένα αντάμωμα. Δεν θα ήταν δάκρυα πίκρας, αλλά δάκρυα χαράς γιατί η μνήμη νίκησε τη λήθη. Θα ήταν πολύ χαρούμενο κι ευτυχισμένο γιατί νομίζω ότι το τιμάμε όλοι με τον καλύτερο τρόπο. Και επίσης, είναι πολύ σημαντικό ότι όχι μόνο απλώς το θυμάστε, αλλά γίνεται ένα μεγάλο έργο, από εδώ όλους τους παρευρισκόμενους, έργο διάσωσης, διατήρησης, διάχυσης ιστορικής μνήμης, αλλά δημιουργείται και νέα συλλογική μνήμη. Και έτσι φαίνεται πως αυτός ο πολιτισμός, ο απέναντι, από την απέναντι όχθη, αυτός ο πολιτισμός αιώνων μπορεί να μετατοπίστηκε, αλλά δεν σταμάτησε. Παράγει ακόμα καρπούς αυτό το δέντρο που οι ρίζες του είναι στην Ανατολή.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΑΠΟΦΩΝΗΣΗ ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΟΣ:

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΔΕΛΗΣΑΒΒΑΣ - ΒΕΡΑ ΤΖΟΥΜΕΛΕΑ

Κ. Δήμαρχε, αγαπητοί πατριώτες

Στην εκδήλωση που κάνουμε σήμερα, μια εκδήλωση τιμής και μνήμης για τα 100 χρόνια του ξεριζωμού των προγόνων μας από τις πανάρχαιες κοιτίδες της μικρασιατικής τους πατρίδας. Ημέρα τιμής και μνήμης επίσης, και πένθους για το θάνατο των τόσων νεκρών μας, αλλά και των τόσων πολύτιμων που χάσαμε ως έθνος από αυτό τον ξεριζωμό, έρχομαι κι εγώ σαν ένας απόγονος, και ίσως από τους τελευταίους αυτής της βασανισμένης γενιάς των προσφύγων, να καταθέσω μαζί με σας όλους, το πένθος, τον σεβασμό, και τον δικό μου καημό, για αυτή τη μεγάλη απώλεια. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι αυτός ο ξεριζωμός, η «Έξοδος» του ελληνικού στοιχείου από τη Μ. Ασία υπήρξε μια από τις μεγαλύτερες συμφορές, που γνώρισε η πατρίδα μας σε όλη τη μακράννη διαδρομή της Ιστορίας της. Δεν υπάρχει όμως και καμιά αμφιβολία ότι αυτή η «Έξοδος» των μικρασιατών προσφύγων από τις εστίες τους έδωσε μια δυνατή ώθηση, κίνηση και ορμή, για μια νέα Ελλάδα ανανεωμένη, πιο συμπαγή, πιο δυναμική, πιο φιλόδοξη. Η «Έξοδος» εκείνη ήταν ασφαλώς μια μεγάλη συμφορά και τίποτα δεν μπορεί να αντισταθμίσει, τη βαρύτητα, τις απώλειες και τις συνέπειές της. Και μια από αυτές είναι η συρρίκνωση της Ελλάδας. Απώλεια της Μ. Ασίας, απώλεια της μισής Κύπρου, και τώρα με την παρανοϊκή εξουσία στην γείτονα, φίλη και «σύμμαχο» Τουρκία, έχουμε κατάφωρη και καθημερινή αμφισβήτηση των συνόρων μας και της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας μας. Πράγματα κατάφορα και οφθαλμοφανή που δεν πρέπει να αγνοούμε ή και να κλείνουμε τα μάτια... Όμως σκοπός της σημερινής εκδήλωσης είναι να τιμήσουμε και να μνημονεύσουμε τους προγόνους μας, που ορφανοί τότε, βασανισμένοι, ναυαγοί, караβοτσακισμένοι, «γυμνοί και τετραχλισμένοι», όπως το έλεγαν, ήρθαν εδώ και απάγγειασαν στην αγκαλιά της μάνας πατρίδας. Άλλοι στις γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά, Αιγάλεω, Καμίνια, Δραπετσώνα, Ν. Φιλαδέλφεια, σ' αυτές τις άγιες εστίες των προσφύγων, κι άλλοι που αποκαταστάθηκαν ως αγρότες και γεωργοί παίρνοντας ένα κομμάτι γης για να ζήσουν, όπως έγινε εδώ στην Ξυλοκέρizza της Αττικής και ίδρυσαν τη Νέα Μάκρη, στο όνομα της παλιάς αγαπημένης πατρίδας τους εκεί, της Παλιάς Μάκρης της Λυκίας. Σκοπός μας είναι να τους θυμηθούμε και να τους τιμήσουμε σήμερα. Και να τους μνημονεύσουμε. Πώς: Με ένα τραγούδι, με ένα «Έρχομαι κι εσύ κοιμάσαι»... ή με ένα ποίημα. Γι' αυτό διάλεξα για σας και για τη σημερινή ημέρα ένα ποίημα, θα το έλεγα και ποίημα και τραγούδι, που μου το τραγούδησε στο μαγνητόφωνό μου η γιαγιά Χρυσή Κούρτη, το 1976, 90 χρονών περίπου τότε, όταν μάζευα το υλικό για τα «Λαογραφικά» μου.....

Τι λέει αυτό το τραγούδι, που εγώ του έβαλα τον τίτλο «Τραγούδι του Ξεριζωμού». Μιλάει για τα καλά του Λιβισιού, της πατρίδας της δηλαδή, της γιαγιάς Χρυσής, για τα σπίτια τα ψηλά του, τα πετρόχτιστα, με «τα τζάμια τα χρωματιστά, τα κόκκινα και τ' άσπρα | που όποιος τα βλέπιν έλεειν είν' ουρανός με τ' άστρα». Μια τέτοια πατρίδα έχει μπροστά στα μάτια της έπειτα από 50 τόσα χρόνια ξεριζωμού η γιαγιά Χρυσή, έναν παράδεισο δηλαδή όπως είναι φυσικό. Παρακάτω λέει

για τη συμβίωση με τους Τούρκους που δεν ήτανε κι άσκημη, τότε στους ειρηνικούς καιρούς, και γιατί ποτέ το Λιβίσι δεν γνώριζε την τούρκικη εξουσία και την αυθαιρεσία του Τούρκου.. Στο Λιβίσι δεν είχε χωροφύλακες ποτέ, παρά τα τελευταία χρόνια με τους Νεότουρκους του Κεμάλ. ... «Οι Τούρκοι με τα τύμπανα κι Έλληνες [οι Έλληνες] με τα παιχνίδια [παιχνίδια= τα μουσικά όργανα] |

ιπέραννάμουν τον καιρόν όλοι μι τα τραγούδια». Εικόνες ανθρώπινες και ειρηνικές, που ο πόλεμος τις ανέστρεψε σε απάνθρωπες και τις έκανε κόλαση. Και ανάμεσα στο τραγούδι της η επωδός, που είναι και τελικό μεγάλο της παράπονο: «Θεέ μου πώς εδέχτηκис μιαν τέτοιαν αδικίαν | να διώξουν τους ι-χριστιανούς, να φέρον την Τουρκίαν»...

Το «Τραγούδι τυ Ξεριζωμού» της γιαγιάς Χρυσής Κούρτη:

...«Απού την Κάτω Παναγιάν όποιος θε να περάσει βασιλικόν να 'χει τον νουν και πάλι θα τονε χάσει....

Την Κυριακήν κι τις γιορτές λαλούσαν οι καμπάνις κι η κόσμους ησουνάουνταν κι άναβιν τις λαμπάδις

Τα τσάμια τα χρουματιστά τα κόκκινα κι τ'άσπρα κι όποιος τα βλέπιν έλεειν είναι 'ουρανόσ μι τ'άστρα

Δίπλα 'ταν της Καράκουζας κι 'κει ταν του Βουνάριν κι 'κει εβγαίνιν η χαλκιάς κι έβγαλλιν του τελλάλιν

Πως ήρταν απού τουν Γεγλιάν γκλιούδια μι καρύδια ήρταν κι εις την λαϊκήν τυργιά μι τα τουλούμια

Η Μιττούρης ήταν Τούρκους π'αγαπούσιν τους Ρουμιούς μέραν νύχταν σιργιανούσιν πάνου κάτου στου χουριόν

Όποιος θέλει να δραπιτέψει να γλιτώσει αφ'τουν στρατόν όλοι σας να συναχτήτι στην αγιά-Παρασκιβήν

Θα σας πάρου ιγώ του θράδυν να σας πάου στου Βαϊν κι ώσπου νάρτει του καϊκιν θα σας κρύψου στου κλαρίν

Η Ειρήνη του Τσακυργιάννη κι η Χρυσή του Κούρτη αυτές οι δυο θα φύουσιν να πα'να παντρευτούσιν

Οι παπάδες τους φωνάζουν μη λυπάστε βρε παιδιά κι αφ'τ'Αζίζ-αγά την μάντραν θε να κλέψου πέντ'αρνιά , θα τα πάουμουν στην Σύμην για να τρώουν τα πιδιά

Θεέ πώς εδέχτηκис μιαν τέτοιαν αμαρτίαν να διώξουν τους ι-χριστιανούς, να φέρον την Τουρκίαν

Οι Τούρκοι απού τα χουριά ήρταν να κατοικήσουν κι να μπουν μες στα σπίτια μας να τα κληρονομήσουν

**Οι Τούρκοι ήρταν κι ήθρασιν μπαούλα πατημένα ήθρασιν κι τα ράφια μας πακκούρια φορτωμένα
Στου Ττουραπή τα τύμπανα στου Χάνιν τα παιχνίδια κι απού τον Στόμπουν έρχουνταν κι άλλοι μι τα τραγούδια**

Άξαφμα ήρτιν είδηση ν'αδειάσει του Λιβίσιν κι έτρεχαν τα μαματάκια μας σαν της πηγής την βρύσην

Φεύγουμουν αφ'τα σπίτια μας κι αφ'τα νοικουργιά μας κι ήρτιν το δικαστήριον να πάρει τα κλειδιά μας

Όταν μας κατιβάσασιν στην Μάκρης το λιμάνιν ήρταν βακούφια κι άραξαν καράβια να μας πάρουν κι εμές εθεωρήσαμουν πως ήταν μαύρους Χάρους

Μας έφεραν στον Πειραιάν που ήταν ξακουσμένους βρώμις κι ψύλλοι κι κουριέ αυτά 'ταν φορτωμένους

Μέσα στην Ξυλοκέριζαν έκαμαν τα καλύβια να βάλουσιν τους χριστιανούς πούρταν αφ'την Τουρκίαν

Όταν τους ιμοιράσασιν κι εδέκασιν τους κλήρους άντροι, γυναίκες έπιασαν αξίνις εις τα χέρια

Να ξεριζώσουν τα κλαριά να βάλουσιν αμπέλια Τώρα στην Ξυλοκέριζαν εκάμασιν παλάτια

Έχουν κι σκάλις, μάρμαρα όπου θα νανιβαίνουν του Λιβισιού όμως την χαράν δεν θα την ξαναδούσιν

Οι Τούρκοι μι τα τύμπανα κι Έλληνοι μι παιχνίδια ιπέραννάμουν τον καιρόν όλοι μι τα τραγούδια

Οπούβγαλεν την σύνταξιν ν'αγιασει η ψυχή του όπου οι γέροι κι οι γριές χορταίνουν τα ψωμίν τους...

Εκείνη που το σύνταξιν είν'εκατό χρονώ το σύνταξιν για να θυμάτι το Λιβίσιν τοο χωριόν

Όταν θα να θυμηθώ ν'ακούσω του Λιβίσιν τρέχουσιν τα ματάκια μου σαν της πηγής την βρύσην...

Όμως η σημερινή επέτειος, η εκδήλωση η σημερινή τομής και μνήμης για τα 100 χρόνια από το 1922, ημερομηνία της μεγάλης «Εξόδου» του μικρασιασιατικού ελληνισμού από τις πανάρχαιες εστίες του, έχει και μια άλλη διάσταση: Αυτήν της ζωής και της πορείας μέσα σε αυτά τα χρόνια, των μικρασιατών προσφύγων. Εδώ στη μητρική αγκαλιά της μάνας πατρίδας, της Ελλάδας. Όπου αυτοί οι ίδιοι οι μικρασιάτες πρόσφυγες, οι ξεριζωμένοι και κυνηγημένοι από «εκεί», ήρθαν εδώ και όχι μόνο προσαρμόστηκαν και αφομιώθηκαν και επιβίωσαν, αλλά και σε πολλά έγιναν η πρωτοπορία. Έτσι πολλές δυσσιώνες προβλέψεις, φόβοι και προλήψεις για το μέλλον αυτών των προσφύγων, την τύχη και την αναστάτωση που θα έφερναν, αποδείχτηκαν ανύπαρκτες και φρούδες. Οι μικρασιάτες πρόσφυγες μέσα σε αυτά τα χρόνια έγιναν η τάξη των νέων οριζόντων, η τάξη της δουλειάς και της εργατιάς και όχι μόνο, αλλά και της προόδου. Με ήρωες στους πολέμους, και στις περιπέτειες του έθνους, και με δασκάλους, συγγραφείς και επιστήμονες που διέπρεψαν και διαπρέπουν. Πάντοτε έχοντας στο μυαλό την προέλευση των προγόνων τους, πάντοτε φέρνοντας την πικρή τους ιστορία στη σκέψη τους, πάντοτε με τον καημό του ξεριζωμού εκείνων και του άδικου θανάτου τους. Και γι' αυτό πιο θλιμμένοι, αλλά και πιο συνειδητοί. Κάτι τέτοιο λέει, αλλού καθαρά και αλλού υπαινικτικά, σαν ποίημα που είναι, θα ακούσετε στο ποίημά μου που θα το ακούσετε από την Βέρα Τζουμελέα και πάλι. **Το ποίημα το ονομάζω «Συνέχεια», είναι από την ποιητική συλλογή μου «Βήματα και Ανάσες» του 1983, από την πρώτη ποιητική συλλογή που εξέδωσα.**

Σ' αυτό κάνω έναν απολογισμό σαν απόγονος της πρώτης γενιάς των μικρασιατών προσφύγων, που βλάστησε εδώ στα πάτρια χώματα και στοχάζεται την ιστορία των προγόνων του ασφαλώς, αλλά και τη θέση του ίδιου σαν απογόνου απέναντι στους προγόνους του. Λέει σε μια στροφή το ποίημα και αυτό θάθελα να το προσέξετε ιδιαίτερα γιατί και σε μένα κάθε φορά που το διαβάζω μου προκαλεί μια ιδιαίτερη συγκίνηση. Μιλάει για τους πρόσφυγες προγόνους μας που ήρθαν και εγκαταστάθηκαν εδώ. Και λέει: ... «Ήρθαν εδώ ναυαγοί φέρνοντας σπασμένες στάμνες στους ώμους. Όταν άκουγαν πουλιά γύριζαν κατά «κει» το κεφάλι. «Όπως εκείνα» έλεγαν..... «Όπως εκείνα», της λατρίδας δηλαδή, λες και τα πουλιά, τα σπουργίτια και τα άλλα πουλιά του βουνού και του κάμπου, δεν είναι ίδια σε όλους τους τόπους. Όμως αυτοί έβλεπαν σε όλα την πατρίδα που έχασαν...

Τη μελωδία του ποιήματος την έχει συνθέσει η κ. Βάλια Κουλάκου, Καθηγήτρια στο Εθνικό Ωδείο, και η φιλοδοξία μου ήταν να γίνει «ο εθνικός ύμνος» της Νέας Μάκρης. Πράγμα που δεν έγινε μέχρι τώρα, και ασφαλώς περιμένει το γύρισμα των καιρών, όπως άλλωστε τόσα πράγματα στην Ιστορία μας περιμένουν τη δικαίωσή τους.

Ποίημα «Συνέχεια»:

Η λεύκα, ο ψράχτης στη γωνιά που ρημάζει η θάλασσα πιο κάτω, τα βουνά στη Δύση
Κοινό τοπίο όπως η ζωή μας
Περαστικός εγώ κι εσύ θα μένεις
Θάρχονται οι μέρες, θάρχονται οι νύχτες
Θα περνάει πάνω σου ο χρόνος με βήματα νέα
Μη λυπηθείς κανέναν άλλο πιο πολύ από μένα
Άκου τον βόγγο εκείνων που έστησαν πάνω σου τα πρώτα καλύβια
Αυτοί είχαν να σου πουν μια παλιά ιστορία από άλλη γη, γεμάτη χώματα, δάκρυα και αίμα
Ήρθαν εδώ ναυαγοί φέρνοντας σπασμένες στάμνες στους ώμους
Όταν άκουγαν πουλιά γύριζαν κατά κει το κεφάλι όπως εκείνα έλεγαν.
Τους μέρωσε το κλάμα των πρώτων νηπίων
Αν ήξερες τι μου έλεγε η ελιά στην κούνια καθώς με βλέπαν από πάνω τα κλαριά της η λεύκα που
τη γυροφέρνανε τα περιστέρια πετώντας
Ο τζίτζικας του μεσημεριού σου δεν είπε πουθενά πιο ωραίο καλοκαιρινό τραγούδι κι όταν ερ-
χόταν της αγια-Παρασκευής το πανηγύρι πιο γλυκιά, πιο όμορφη μέρα στον κόσμο λέω, ποτέ δε
θάρθει
Μ' αυτά τα μάγια δεθήκαμε σε τούτη την ξέρα ενώ οι παλιοί πήγαιναν αντάμα με τους ίσκιους.
Μαζί με τις ανάσες τους ανέβαιναν τα δέντρα στο λιγοστό νερό βγαλμένο από τα πηγάδια μαζί
με την αρμύρα.
Γι' αυτό έγιναν άκαφτα ξύλα κι απάνω τους στεριώσαμε τις στέγες των σπιτιών μας
Γενιές καμένες απόθεσαν πάνω μας την ύστατη ελπίδα, την πιο βαριά προσδοκία
Στα λιγνά κορμιά μας φόρτωσαν το αύριο από το πιο τσακισμένο χθες
Μας έδωσαν ονόματα αρχαία...
Αβάσταχτο να βαστάς το βάρος τόσων σκοτωμένων
Αβάσταχτο νάσαι η συνέχεια του κουβαριού το νήμα που το μαχαίρι κόντεψε να κόψει πέρα για
πέρα
Είμαστε η απόδειξη ζωής ενός δέντρου που πέρασε τους πιο βαριούς χειμώνες και ξανάβγαλε
φύλλα
Είμαστε η μαγιά του ψωμιού που χόρτασε τα θηρία σαν άρτος μοιρασμένος σε πέντε χιλιάδες
στόματα πεινασμένα στην έρημο
Γι' αυτό αποχτήσαμε την πιο παράλογη καρτερία
Πρόωρα οι ρυτίδες χάραξαν τα μέτωπά μας
Γι' αυτό δεν μας άφησαν να γίνουμε παιδιά
Δεν μας επέτρεψαν να παίξουμε στις αυλές μπροστά στις πόρτες που είχανε σταυρούς, χαραγμέ-
νους σημάδια θυσίας
Τα πόδια μας πλήγωσαν οι πέτρες
Στα μάτια μας πέρασαν εικόνες θανάτων
Είδαμε τους πιο καλούς να σταυρώνονται

Είδαμε την ελπίδα, σκλαβωμένο πουλί να φτερουγίζει μέσα στα συρματοπλέγματα

Είδαμε εκείνους που φόραγαν το γαρύφαλλο στο πέτο να τους φτύνουν και να τους στήνουνε μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα

Είδαμε τη γραμμή των μαρτύρων ν' ανεβαίνει με τραγούδια στο λόφο και η φάλαγγα αυτή να μην έχει τελειωμό

Για πόσα πράγματα μπορώ να κλαίω για σένα πόσα αίματα με δένουν με σένα

Πλημμυρίδα και άμπωτη τα αισθήματά μου

Κύματα αφρισμένα, πότε με πάνε στα ύψη, πότε στην άβυσσο

Πλημμυρίδα και άμπωτη η Ιστορία σου που συνεχίζω γεμάτη χρώματα, δάκρυα και αίμα...

Σας ευχαριστώ όλους από την καρδιά μου και εύχομαι να είμαστε καλά και να βρεθούμε πάλι εδώ, όλοι μαζί και του χρόνου.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΙΑΜΟΥΛΗ

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

&

ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΛΥΚΙΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Χρύσα Αχλάδη, Ελένη Στιβακτάκη, Ιάσωνας Αχλάδης, Ευδοκία Μπιθικούκη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

ΣΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΗΡΘΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ Κ.Ε.Δ.ΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ.

ΣΤΟΥΣ ΧΟΡΗΓΟΥΣ ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ:

*Γιάννης Νικ. Παπαπολίτης,
Βασίλης Πλ. Μουσαίος, Στέλιος Γεωρ. Βασιλειάδης,
Ιωσήφ & Ελισάβετ Χαριτωνίδα, Βασίλειος Α. Αγαπητός,
Αλίκη Θεοδοσιάδη & Γεωργία Κατσιγιάννη-Θεοδοσιάδη,
Ελευθέριος Σωτηρίου, Γιάννης Γιαμάνης - Η.Π.Α, οικ Ι. Νικάνδρου,
οικ Παρασκευόπουλου (γένος Παπαχαστά - Παπαδημητρίου) - Ξάνθη,
οικ. Αγαπητού - Αιγάλεω*

ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΘΕΟΦΑΝΗ ΣΠΑΝΟ ΣΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 'ΕΜΒΡΥΟ' ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΟ ΧΟΡΗΓΟ ΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ

ΣΤΗ ΖΩΗ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΣΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΕΙΡΗΝΗ ΕΚΙΖΑΝΑ, ΚΩΣΤΑ ΑΓΑΠΗΤΟ, ΧΡΥΣΑ ΑΧΛΑΔΗ, ΕΛΕΝΗ ΣΤΙΒΑΚΤΑΚΗ, ΙΑΣΟΝΑ ΑΧΛΑΔΗ, ΕΥΔΟΚΙΑ ΜΠΙΘΙΚΟΥΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΤΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΟΣ

ΣΤΗ ΒΕΡΑ ΤΖΟΥΜΕΛΕΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΛΕΚΟ ΚΟΜΠΟΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

ΣΤΑ ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ:

Μιχάλης Δελησάββας Ιατρός - Συγγραφέας (Αθήνα-Νέα Μάκρη)
Βασίλης Μουσαίος-Επιχειρηματίας (Αθήνα-Νέα Μάκρη)
Γιωργία Κατσιγιάννη-Θεοδοσιάδη, Εκπαιδευτικός (Αθήνα-Νέα Μάκρη)
Αλίκη Θεοδοσιάδη, Αρχιτέκτων (Αθήνα-Νέα Μάκρη)
Κώστας Κατσιγιάννης, Πολιτικός Μηχανικός· πρώην Γενικός Διευθυντής Ε.Ο.Τ.
Παναγιώτης Κολιομιχάλης, Ιατρός· πρόεδρος«Ένωσης Φίλων Αγ.Νικολάου Μύρων»
Μαρία Βαμβακοπούλου, Συγγραφέας (Αιγάλεω)
Γιώργος Μιχελάκος, Δικηγόρος (Αιγάλεω)
Γιώργος Πετρίδης, Ιστορικός (Νίκαια- Ιτέα)
Άννα Γρηγοριάδου-Γιαννίκη, Λογίστρια (Ρόδος)
Δημήτρης Αλεξάνδρου, Φιλολόγος/Εκπαιδευτικός (Θήβα-Πλατανάκι)
Γιωργία Μακρή, Νοσοκομειακός (Αθήνα-Εύβοια)
Λουκάς Πολίτης, Εκπαιδευτικός (Εύβοια)
Ταλιαντζής Μιχάλης (Αυστραλία)
Χριστίνα Τσουφατάρη (Νέο Λιβίσι Ορωπού)
Λίλυ Χαριτωνίδου (Αθήνα)
Χρυσούλα Λάγγαρη (Εύβοια)
Γιώτα Λαϊνή, Φαρμακοποιός (Ιτέα)
Δέσποινα Μετζισάνη (Κερατσίνι-Μασσαλία)
Μιχάλης Καλαφατάς (Δραπετσώνα)
Βασίλης Κυριακού, Χημικός (Κερατσίνι)
Δημήτρης Μπίρμπας, Δήμαρχος Αιγάλεω (Αιγάλεω)
Ιωσήφ Χαριτωνίδης (Αθήνα)
Χαριστούλα Γιακουμάκη,Αρχαιολόγος (Ρόδος)
Νίκος Τσιώνης Εκπαιδευτικός, (Εύβοια)
Δημήτρης Τσιώνης,Πολιτικός Μηχανικός (Αθήνα)
Irene Cavooris (Αγγλία-Αυστραλία)
Νίκος Βαζάνας,Καθηγητής Ειδικής Αγωγής (Νέα Μάκρη)
Αλέξανδρος Πανταζόπουλος, Ελεύθερος Επαγγελματίας (Αθήνα)
Ανδρέας Μπαλτάς, Ιστορικός-Εκδότης
Θεοφάνης Σπανός, Περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας
Κώστας Πούλος, Φιλολόγος-Συγγραφέας
Σάββας Τσιλένης, Δρ. Αρχι/νικής Π/δομίας-Πρ.Εταιρείας Μελέτης Καθ' Ημάς Ανατολής
Νίκος Ουζούνογλου, Καθηγητής ΕΜΠ-Πρόεδρος ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ.
Στράτος Κασμερίδης, Ερευνητής
Μιχάλης Τριανταφύλλου, Ξεναγός-Συγγραφέας-Ερευνητής
Γιώργος Κουτσακιώτης, Ιστορικός του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών
Λουκάς Χριστοδούλου, Πρ.ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ Νέας Ιωνίας & Ένωσης Σπάρτης
Κοσμάς Χατόγλου, Ένωση Σπάρτης Νέας Ιωνίας
Θόδωρος Γεωργιάδης, Ερευνητής
Παναγιώτης Ψαράκης/Εξαδάκτυλος, Ερευνητής
Κώστας Πορφύρης, Μουσικός
Κακλαμάνης Αντώνης, Χημικός Μηχανικός
Μαριάννα Χαϊτά, Εκπαιδευτικός (Ιεράπετρα)
Νικηφόρος Μπατζές, Αστυνομικός (Νέα Μάκρη)
Ειρήνη Εκίζανα, Αρχιτέκτων (Αιγάλεω)
Λίτσα Αγαπητού, Εκπαιδευτικός (Αιγάλεω)
Κώστας Αγαπητός (Αιγάλεω)
Ζωή Ευσταθιάδη (Αιγάλεω)
Λουκάς Γκούλτας (Αθήνα-Γαλαξείδι)

Κωστούλα Παρασκευοπούλου (Ξάνθη)
Κυριάκος Σαράφης, Ορθοπεδικός (Βούλα)
Κυριάκος Μπατσάρας, Επιχειρηματίας. Πρόεδρος Πανελλήνιας Ένωσης Ασσυρίων (Αιγάλεω)
Θοδωρής Κοντάρης, Φιλολόγος-Ιστορικός (Αθήνα)
Αγγελική Καραγεώργου, Δασκάλα Ελληνικού Παραδοσιακού χορού - Λύκειο των Ελληνιδών (Αθήνα)
Δημήτρης Μαντζούρης, Αρχείο Σίμωνα Καρά (Αθήνα)
Κατερίνα Λαμέρα, Ιδιωτική Υπάλληλος (Αθήνα)
Μιχάλης Βαρλάς, Ιστορικός (Αθήνα)
Χαρίκλεια Νέστορος (Ρόδος-Άγιος Στέφανος)
Μάρκο Ψιλός (Κρήτη)
Ιώ Μανωλέσσου Ακαδημία Αθηνών -Ακαδημία Αθηνών -Τμήμα Ιδιωμάτων (Αθήνα)
Δημήτρης Παντέλας, Γραμματέας Οργάνωσης Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδος και Διαχειριστής του <http://www.mikrasiatis.gr> (Αθήνα)
Ειρήνη Τόλιου -Προϊσταμένη Γενικών Αρχείων Κράτους (ΓΑΚ) Δωδεκανήσων (Ρόδος)
Μαρία Χατζημιχάλη Παπαλιού, Σκηνοθέτις (Αθήνα)
Γιάννης Γκίκας, Δήμαρχος Αιγάλεω (Αιγάλεω)
Αρχιεπίσκοπος Τελμησοῦ κ. Ιώβ

Επίτιμα Μέλη - Χορηγοί

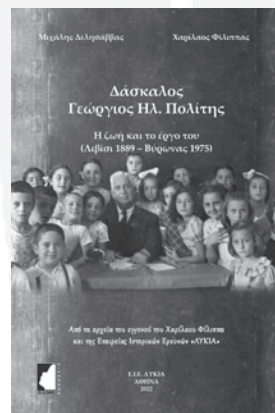
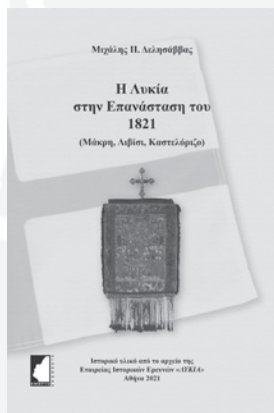
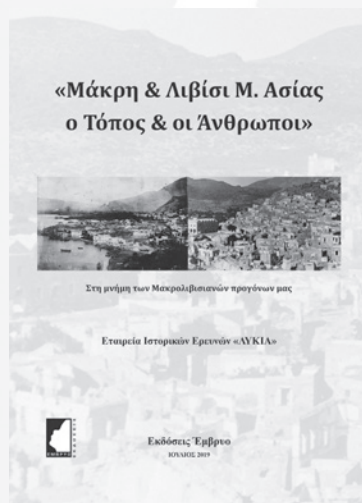
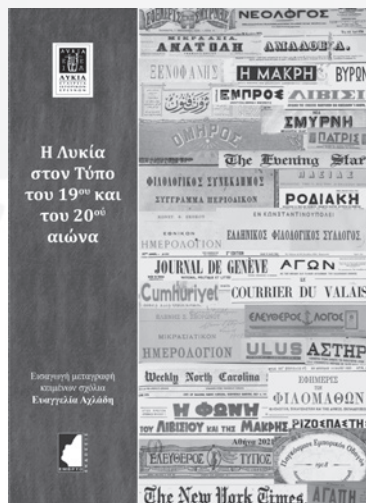
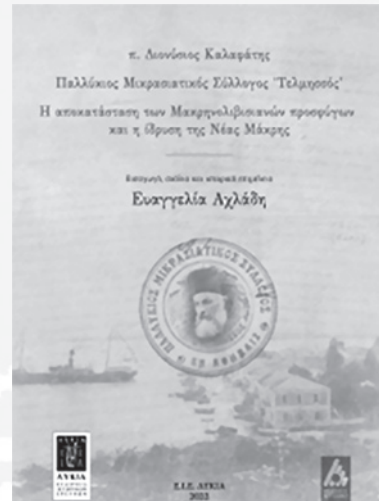
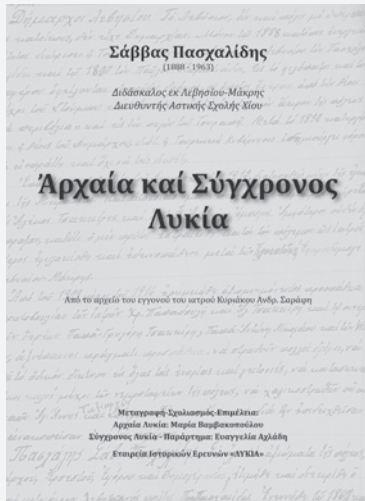
Γιάννης Παπαπολίτης, Δικηγόρος (Αθήνα), ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
Στέλιος Γεωρ. Βασιλειάδης, Αντιδήμαρχος Αιγάλεω, ΧΟΡΗΓΟΣ
Βασίλης Μουσαίος-Επιχειρηματίας (Αθήνα-Νέα Μάκρη), ΧΟΡΗΓΟΣ
Ιωσήφ και Ελισάβετ Χαριτωνίδα (Αθήνα), ΧΟΡΗΓΟΙ
Βασίλης Α. Αγαπητός, ΧΟΡΗΓΟΣ
Αλίκη Θεοδοσιάδη και Γεωργία Κατσιγιάννη-Θεοδοσιάδη, ΧΟΡΗΓΟΣ
Ελευθέριος Σωτηρίου, ΧΟΡΗΓΟΣ
Γιάννης Γιαμάνης, ΧΟΡΗΓΟΣ
Δέσποινα Νικάνδρου, Φιλολόγος (Νέα Μάκρη), ΧΟΡΗΓΟΣ
Οικογένεια Παρασκευοπούλου, ΧΟΡΗΓΟΣ
Οικογένειες Αγαπητού από Αιγάλεω - ΧΟΡΗΓΟΣ

Μέλη της παλαιάς «Εταιρείας Ιστορικών Μελετών Λυκία»

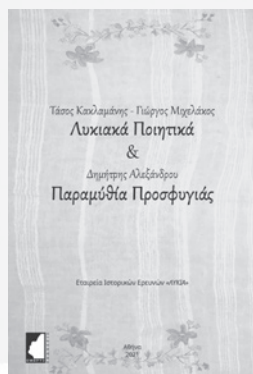
Βέρα Τζουμελέα Γραφίστας (Νέα Μάκρη)
Αλέκος Κομπότης (Νέα Μάκρη)
Σοφία Σιδερή (Νέα Μάκρη)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ «ΛΥΚΙΑ»

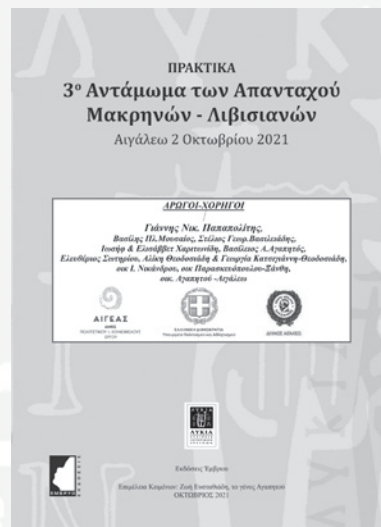
Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ

II. ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΕΣ

III. ΠΡΑΚΤΙΚΑ

IV. ΕΚΔ. ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΥΣΑΙΟΥ - ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΑ ΤΗΣ «ΛΥΚΙΑ»

Τάσος Κακλαμάνης (Χημικός Μηχανικός - Ερευνητής - Αθήνα)
Εύα Αχλάδη (Τουρκολόγος-Ερευνήτρια - Αρχι-Βιβλιοθηκονόμος Σισμανόγλειου Βιβλιοθήκης
Κωνσταντινούπολης)

Εταιρεία Ιστορικών Ερευνών «ΛΥΚΙΑ»

Σαμψούντος 6, Αιγάλεω 12242, Τηλ +30 6977 841099

Mail: kaklamanist@yahoo.gr και lyciagreece@gmail.com,

Facebook: Εταιρεία Ιστορικών Ερευνών «Λυκία» - Society of Historical Research "Lycia"

Site: www.lycia.gr